

# Europeiska unionens officiella tidning

# C 211

femtionde årgången

8 september 2007

Svensk utgåva

## Meddelanden och upplysningar

### Informationsnummer

### Innehållsförteckning

Sida

#### IV Upplysningar

#### UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

##### **Domstolen**

2007/C 211/01

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*  
EUT C 199, 25.8.2007 .....

1

#### V Yttranden

#### DOMSTOLSFÖRFARANDE

##### **Domstolen**

2007/C 211/02

Mål C-503/04: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott – Dom varigenom fördragsbrottet fastställs – Underlåtenhet att följa domen – Artikel 228 EG – Åtgärder som krävs för att följa domstolens dom – Uppsägning av kontrakt) .....

2

2007/C 211/03

Mål C-507/04: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (Fördragsbrott – Bevarande av vilda fåglar – Direktiv 79/409/EEG – Införlivandeåtgärder) .....

2

2007/C 211/04

Mål C-119/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato (Italien)) – Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato mot Lucchini Siderurgica SpA (Statligt stöd – EKSG-fördraget – Stålindustrin – Stöd som har förklarats oförenligt med den gemensamma marknaden – Återvinning – Rättskraft hos en dom från en nationell domstol) .....

3



2007/C 211/05	Mål C-212/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht, Tyskland) – Gertraud Hartmann mot Freistaat Bayern (Gränsarbetare – Förordning (EEG) nr 1612/68 – Hemvist flyttas till en annan medlemsstat – Icke förvärvsarbetande make – Vårdnadsbidrag – Maken beviljas inte vårdnadsbidrag – Social förmån – Bosättningskrav)	4
2007/C 211/06	Mål C-213/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht – Tyskland) – Wendy Geven mot Land Nordrhein-Westfalen (Gränsarbetare – Förordning (EEG) nr 1612/68 – Vårdnadsbidrag – Beviljas inte – Social förmån – Bosättningskrav)	4
2007/C 211/07	Mål C-277/05: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État (Frankrike)) – Société thermale d'Eugénie-Les-Bains mot ekonomi-, finans- och industriministeriet (Mervärdesskatt – Tillämpningsområde – Handpenning som erläggs i samband med avtal om mervärdesskattepliktiga tjänster och som behålls av tjänsteföretaget för det fall avtalet frånträds – Kvalificering)	5
2007/C 211/08	Mål C-399/05: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Direktiv 93/38/EEG – Offentlig upphandling inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna – Uppförande och tagande i drift av ett värmekraftverk – Villkor för deltagande i upphandlingen)	5
2007/C 211/09	Mål C-460/05: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2007 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (Direktiv 2005/36/EG – Erkännande av yrkeskvalifikationer – Sjuksköterskor – Barnmorskor – Särskilda bestämmelser för personer med polska kvalifikationer – Giltighet – Motiveringsskyldighet – Införd genom anslutningsakten)	6
2007/C 211/10	Mål C-142/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret (Danmark)) – Olimcom A/S mot Skatteministeriet (Gemensamma tulltaxan – Tulltaxenummer – Klassificering i Kombinerade nomenklaturen – Maskiner för automatisk databehandling – Nätverkskort med modemfunktion – Begreppet specifik uppgift)	6
2007/C 211/11	Mål C-155/06: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott – Direktiv 96/29/Euratom – Skydd av arbetstagarna och allmänheten mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning – Underlåtenhet att fullständigt införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)	7
2007/C 211/12	Mål C-182/06: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative (Luxemburg)) – Luxemburgska staten mot Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink (Artikel 39 EG – Inkomstskatt för personer som saknar hemvist i beskattningslandet – Beräkning av skattesats – Fast egendom som är belägen i en annan medlemsstat – Underskott vid uthyrning beaktas inte)	7
2007/C 211/13	Mål C-213/06 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska byrån för återuppbyggnad (byrån) mot Georgios Karatzoglou (Överklagande – Tillfälligt anställd – Uppsägning)	8
2007/C 211/14	Mål C-310/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Amsterdam (Nederländerna)) – F.T.S. International BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West (Gemensamma tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen – Klassificering – Styckningsdelar av kyckling, benfria, frysta som saltats – Giltigheten av förordning (EG) nr 1223/2002)	8



2007/C 211/15	Mål C-402/06: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. mot Staatssecretaris van Financiën (Gemensamma tulltaxan – Klassificering i tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen – Produkt som erhålls genom koagulering av mjölk och avlägsnande av en stor del vassla) .....	9
2007/C 211/16	Mål C-517/06: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (Fördragsbrott – Direktiv 2003/98/EG – Vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) .....	9
2007/C 211/17	Mål C-26/07: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Direktiv 2004/80/EG – Ersättning till brottsoffer – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) .....	10
2007/C 211/18	Mål C-50/07: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Direktiv 2004/24/EG – Farmaceutiska specialiteter – Traditionella växtbaserade läkemedel – Gemenskapsregler – Humanläkemedel – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) .....	10
2007/C 211/19	Mål C-61/07: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Mekanism avsedd för övervakning av utsläppen av växthusgaser – Genomförande av Kyotoprotokollet) .....	11
2007/C 211/20	Mål C-90/07: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 12 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Direktiv 2004/12/EG – Förpackning och förpackningsavfall – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) .....	11
2007/C 211/21	Mål C-220/07: Talan väckt den 27 april 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike .....	11
2007/C 211/22	Mål C-263/07: Talan väckt den 1 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg .....	12
2007/C 211/23	Mål C-268/07: Talan väckt den 6 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg .....	13
2007/C 211/24	Mål C-271/07: Talan väckt den 7 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien .....	13
2007/C 211/25	Mål C-272/07: Talan väckt den 7 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg .....	14
2007/C 211/26	Mål C-273/07: Talan väckt den 7 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg .....	14
2007/C 211/27	Mål C-276/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte d'appello di Firenze (Italien) den 11 juni 2007 – Nancy Delay mot Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Repubblica italiana .....	15
2007/C 211/28	Mål C-278/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 juni 2007 – Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas .....	15



<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2007/C 211/29	Mål C-279/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 juni 2007 – Vion Trading GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas .....	15
2007/C 211/30	Mål C-280/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 juni 2007 – Ze Fu Fleischhandel GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas .....	16
2007/C 211/31	Mål C-281/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 juni 2007 – Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas .....	16
2007/C 211/32	Mål C-286/07: Talan väckt den 13 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg .....	17
2007/C 211/33	Mål C-287/07: Talan väckt den 14 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien .....	17
2007/C 211/34	Mål C-292/07: Talan väckt den 15 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien .....	18
2007/C 211/35	Mål C-294/07: Talan väckt den 19 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg .....	18
2007/C 211/36	Mål C-295/07 P: Överklagande ingett den 20 juni 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 29 mars 2007 i mål T-369/00, Département du Loiret (Frankrike), med stöd av Scott SA, mot Europeiska gemenskapernas kommission	19
2007/C 211/37	Mål C-297/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Regensburg (Tyskland) den 21 juni 2007 – Brottmål mot Klaus Bourquain .....	20
2007/C 211/38	Mål C-302/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av VAT and Duties Tribunal, London (Förenade Kungariket) den 29 juni 2007 – JD Wetherspoon PLC mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs .....	20
2007/C 211/39	Mål C-303/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av korkein hallinto-oikeus (Finland) den 29 juni 2007 – Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy .....	21
2007/C 211/40	Mål C-304/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2 juli 2007 – Directmedia Publishing GmbH mot Albert-Ludwigs-Universität Freiburg och Ulrich Knoop	21
2007/C 211/41	Mål C-305/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale civile di Genova (Italien) den 2 juli 2007 – Radiotelevisione italiana SpA (RAI) mot PTV Programmazioni Televisive SpA .....	22
2007/C 211/42	Mål C-306/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Højesteret (Danmark) den 3 juli 2007 – Ruben Andersen mot Kommunernes Landsforening som ombud för Slagelse Kommune (tidigare Skælskør Kommune) .....	22
2007/C 211/43	Mål C-308/07 P: Överklagande ingett den 5 juli 2007 av Koldo Gorostiaga Atxalandabaso av det beslut som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 24 april 2007 i mål T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso mot Europaparlamentet .....	23
2007/C 211/44	Mål C-310/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lunds tingsrätt (Sverige) den 5 juli 2007 – Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurs/Anders Holmqvist .....	23



<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2007/C 211/45	Mål C-311/07: Talan väckt den 5 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike .....	24
2007/C 211/46	Mål C-312/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Paris (Frankrike) den 6 juli 2007 – JVC France SAS mot Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières) .....	25
2007/C 211/47	Mål C-313/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil no 3 de Barcelona (Spanien) den 5 juli 2007 – Kirtruna SL y Elisa Vigano mot Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA .....	25
2007/C 211/48	Mål C-317/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av korkein hallinto-oikeus (Finland) den 10 juli 2007 – Lahti Energia Oy .....	26
2007/C 211/49	Mål C-319/07 P: Överklagande ingett den 11 juli 2007 av 3F, tidigare Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 23 april 2007 i mål T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) mot Europeiska gemenskapernas kommission .....	27
2007/C 211/50	Mål C-320/07 P: Överklagande ingett den 11 juli 2007 av Antartica Srl av den dom som förstainstansrätten meddelade den 10 maj 2007 i mål T-47/06, Antartica Srl mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) .....	27
2007/C 211/51	Mål C-324/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'Etat (Belgien) den 12 juli 2007 – Coditel Brabant SA mot 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale .....	27
2007/C 211/52	Mål C-325/07: Talan väckt den 11 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg .....	28
2007/C 211/53	Mål C-328/07: Talan väckt den 13 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg .....	28
2007/C 211/54	Mål C-329/07: Talan väckt den 13 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike .....	29
2007/C 211/55	Mål C-333/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrike) den 17 juli 2007 – Regie Networks mot Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne .....	29
2007/C 211/56	Mål C-340/07: Talan väckt den 19 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg .....	29
2007/C 211/57	Mål C-341/07: Talan väckt den 20 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige .....	30
2007/C 211/58	Mål C-342/07: Talan väckt den 24 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland .....	30
2007/C 211/59	Mål C-345/07: Talan väckt den 25 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland .....	30
2007/C 211/60	Mål C-346/07: Talan väckt den 25 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland .....	31



**Förstainstansrätten**

2007/C 211/61	Mål T-189/02: Förstainstansrättens dom av den 18 juli 2007 – Ente per le Ville vesuviane mot Europeiska gemenskapernas kommission (Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) – Avslutande av finansiellt gemenskapsstöd – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning – Den slutliga förmånstagarens talerätt – Direkt samband – Rätten till försvar – Asidosättande av artikel 12 i förordning (EEG) nr 4254/88 i ändrad lydelse – Bristande undersökning) ..... 32	32
2007/C 211/62	Mål T-344/04: Förstainstansrättens dom av den 19 juli 2007 – Bouychou mot kommissionen (Utombliogatoriskt skadeståndsansvar – Beslut om återbetalning av statligt stöd som Frankrike beviljat bolaget Stardust Marine – Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom av domstolen) ..... 32	32
2007/C 211/63	Mål T-360/04: Förstainstansrättens dom av den 19 juli 2007 – FG Marine mot kommissionen (Utombliogatoriskt skadestånd – Beslut i vilket det förordnas om återkrav av det statliga stöd som Frankrike beviljat Stardust Marine – Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom från EG-domstolen) ..... 33	33
2007/C 211/64	Mål T-345/05 R II: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 27 juni 2007 – V mot parlamentet (Interimistiskt förfarande – Upphävande av immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet – Begäran om uppskov med verkställigheten – Krav på skyndsamhet) ..... 33	33
2007/C 211/65	Mål T-130/06: Förstainstansrättens beslut av den 25 juni 2007 – Drax Power m.fl. mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Miljö – Direktiv 2003/87/EG – System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser – Föreslagen ändring av den nationella fördelningsplanen – Kommissionens avslag – Avvisning) ..... 33	33
2007/C 211/66	Mål T-190/07: Talan väckt den 31 maj 2007 – KEK DIAGLOS mot Europeiska gemenskapernas kommission ..... 34	34
2007/C 211/67	Mål T-217/07: Talan väckt den 26 juni 2007 – Las Palmeras mot rådet och kommissionen ..... 34	34
2007/C 211/68	Mål T-218/07: Talan väckt den 26 juni 2007 – Agroquivir mot rådet och kommissionen ..... 35	35
2007/C 211/69	Mål T-219/07: Talan väckt den 25 juni 2007 – Aktiebolaget DSV ROAD mot Europeiska gemenskapernas kommission ..... 36	36
2007/C 211/70	Mål T-225/07: Talan väckt den 29 juni 2007 – Thomson Sales Europe mot kommissionen ..... 36	36
2007/C 211/71	Mål T-226/07: Talan väckt den 20 juni 2007 – Prana Haus mot harmoniseringsbyrån (PRANAHAUS) ..... 37	37
2007/C 211/72	Mål T-227/07: Talan väckt den 28 juni 2007 – Spanien mot kommissionen ..... 37	37
2007/C 211/73	Mål T-228/07: Talan väckt den 29 juni 2007 – Malheiro mot kommissionen ..... 38	38
2007/C 211/74	Mål T-233/07 P: Överklagande ingett den 5 juli 2007 av Maddalena Lebedef-Caponi av den dom som personaldomstolen meddelade den 25 april 2007 i mål F-71/06, Lebedef-Caponi mot kommissionen ..... 39	39
2007/C 211/75	Mål T-234/07: Talan väckt den 3 juli 2007 – Koninklijke Grolsch NV mot kommissionen ..... 39	39
2007/C 211/76	Mål T-235/07: Talan väckt den 4 juli 2007 – Bavaria mot kommissionen ..... 40	40
2007/C 211/77	Mål T-236/07: Talan väckt den 4 juli 2007 – Förbundsrepubliken Tyskland mot kommissionen ..... 41	41



<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2007/C 211/78	Mål T-237/07: Talan väckt den 26 juni 2007 – CityLine Hungary mot Europeiska gemenskapernas kommission .....	41
2007/C 211/79	Mål T-238/07: Talan väckt den 11 juli 2007 – Ristic m.fl. mot kommissionen .....	42
2007/C 211/80	Mål T-239/07: Talan väckt den 9 juli 2007 – Pathé Distribution mot EACEA .....	42
2007/C 211/81	Mål T-240/07: Talan väckt den 4 juli 2007 – Heineken Nederland BV och Heineken NV mot Europeiska gemenskapernas kommission .....	43
2007/C 211/82	Mål T-241/07: Talan väckt den 10 juli 2007 – Buzzi Unicem mot kommissionen .....	44
2007/C 211/83	Mål T-242/07: Talan väckt den 6 juli 2007 – Dieter Weiler mot harmoniseringsbyrån .....	45
2007/C 211/84	Mål T-243/07: Talan väckt den 11 juli 2007 – Republiken Polen mot europeiska gemenskapernas kommission .....	45
2007/C 211/85	Mål T-244/07: Talan väckt den 13 juli 2007 – Campo de Cartagena mot rådet och kommissionen .....	46
2007/C 211/86	Mål T-245/07: Talan väckt den 13 juli 2007 – Virsa mot rådet och kommissionen .....	46
2007/C 211/87	Mål T-246/07: Talan väckt den 13 juli 2007 – Coesagro mot rådet och kommissionen .....	47
2007/C 211/88	Mål T-247/07: Talan väckt den 11 juli 2007 – Republiken Slovakien mot kommissionen .....	47
2007/C 211/89	Mål T-248/07: Talan väckt den 12 juli 2007 – Republiken Tjeckien mot kommissionen .....	48
2007/C 211/90	Mål T-252/07: Talan väckt den 17 juli 2007 – Sungro mot rådet och kommissionen .....	49
2007/C 211/91	Mål T-253/07: Talan väckt den 17 juli 2007 – Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas mot rådet och kommissionen .....	49
2007/C 211/92	Mål T-254/07: Talan väckt den 17 juli 2007 – Pinzón mot rådet och kommissionen .....	49
2007/C 211/93	Mål T-255/07: Talan väckt den 17 juli 2007 – Algodonera de Palma mot rådet och kommissionen .....	49
2007/C 211/94	Mål T-256/07: Talan väckt den 16 juli 2007 – People's Mojahedin Organization of Iran mot rådet .....	50
2007/C 211/95	Mål T-257/07: Talan väckt den 17 juli 2007 – Frankrike mot kommissionen .....	50
2007/C 211/96	Mål T-258/07: Talan väckt den 17 juli 2007 – Campo de Alcalá del Río mot rådet och kommissionen .....	51
2007/C 211/97	Mål T-259/07: Talan väckt den 17 juli 2007 – Algusa Algodonera Utrerana mot rådet och kommissionen .....	51
2007/C 211/98	Mål T-260/07: Talan väckt den 17 juli 2007 – Las Marismas de Lebrija mot rådet och kommissionen .....	52
2007/C 211/99	Mål T-261/07: Talan väckt den 13 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Banca di Roma SpA .....	52



<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2007/C 211/100	Mål T-262/07: Talan väckt den 13 juli 2007 – Litauen mot kommissionen .....	53
2007/C 211/101	Mål T-266/07: Talan väckt den 9 juli 2007 – Air One mot kommissionen .....	54
2007/C 211/102	Mål T-276/07: Talan väckt den 23 juli 2007 – Martin mot parlamentet .....	55
2007/C 211/103	Mål T-278/07 P: Överklagande ingett den 18 juli 2007 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 11 maj 2007 i mål F-2/06, Luigi Marcuccio mot kommissionen .....	55
2007/C 211/104	Mål T-279/07: Talan väckt den 23 juli 2007 – Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission .....	56
2007/C 211/105	Mål T-284/07 P: Överklagande ingett den 24 juli 2007 av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den dom som personaldomstolen meddelade den 22 maj 2007 i mål F-97/06, López Teruel mot harmoniseringsbyrån .....	57
2007/C 211/106	Mål T-326/06: Förstainstansrättens beslut av den 9 juli 2007 – Total/OHMI mot Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION) .....	57
<b>Europeiska unionens personaldomstol</b>		
2007/C 211/107	Mål F-7/06: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 11 juli 2007 – B mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Lön – Utlandstillägg – Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna) .....	58
2007/C 211/108	Mål F-143/06: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 12 juli 2007 – Continolo mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Pensioner – Överföring av pensionsrättigheter – Uppenbart att talan skall avvisas) .....	58





## IV

(Upplysningar)

## UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

## DOMSTOLEN

(2007/C 211/01)

**Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 199, 25.8.2007

**Senaste listan över offentliggöranden**

EUT C 183, 4.8.2007

EUT C 170, 21.7.2007

EUT C 155, 7.7.2007

EUT C 140, 23.6.2007

EUT C 129, 9.6.2007

EUT C 117, 26.5.2007

Dessa texter är tillgängliga på:  
EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>

---

## V

(Yttranden)

## DOMSTOLSFÖRFARANDEN

## DOMSTOLEN

**Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland**(Mål C-503/04) <sup>(1)</sup>**(Fördragsbrott — Dom varigenom fördragsbrottet fastställs — Underlåtenhet att följa domen — Artikel 228 EG — Åtgärder som krävs för att följa domstolens dom — Uppsägning av kontrakt)**

(2007/C 211/02)

Rättegångsspråk: tyska

**Parter***Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Schima)*Svarande:* Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och C. Schulze-Bahr samt advokaten H.-J. Prieß)*Intervener:* Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J.-C. Gracia), Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster och D.J.M. de Grave) och Republiken Finland (ombud: T. Pynnä)**Saken**

Fördragsbrott – Artikel 228 EG – Underlåtenhet att följa domstolens dom av den 10 april 2003 i de förenade målen C-20/01 och C-28/01 – Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209 s.1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139) – Tilldelning av offentliga kontrakt som genomförts av staden Braunschweig och Bockhorns kommun utan föregående anbuds förfarande – Yrkande om föreliggande av löpande vite

**Domslut**

1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 228 EG genom att inte, inom den frist som

var angiven i det motiverade yttrande som Europeiska gemenskapernas kommission har avgett med stöd av samma bestämmelse, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa dom av den 10 april 2003 i de förenade målen C-20/01 och C-28/01, kommissionen mot Tyskland, angående ingåendet av ett kontrakt för bortskaflande av avfall i staden Braunschweig (Tyskland).

- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna och Republiken Finland skall bära sina rättegångskostnader.

<sup>(1)</sup> EUT C 45 av den 19.2.2005.

**Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike**(Mål C-507/04) <sup>(1)</sup>**(Fördragsbrott — Bevarande av vilda fåglar — Direktiv 79/409/EEG — Införlivandeåtgärder)**

(2007/C 211/03)

Rättegångsspråk: tyska

**Parter***Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. van Beek, B. Schima et M. Lang)*Svarande:* Republiken Österrike (ombud: H. Dossi)

**Saken**

Fördragsbrott – Ofullständigt och inkorrekt införlivande av rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1, svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161)

**Domslut**

1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 EG och 249 EG samt artikel 18 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar genom att inte korrekt införliva följande bestämmelser:

- artikel 1.1 och 1.2 i Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich och Steiermark,
- artikel 5 i Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich och Steiermark,
- artikel 6.1 i Oberösterreich,
- artikel 7.1 i Kärnten, Niederösterreich och Oberösterreich,
- artikel 7.4 i följande delstater och vad avser följande arter:
  - i Kärnten, vad avser tjäder, orre, sothöna, morkulla, ringduva och turkduva,
  - i Niederösterreich, vad avser ringduva, tjäder, orre och morkulla,
  - i Oberösterreich, vad avser tjäder, orre och morkulla,
  - i delstaten Salzburg, vad avser tjäder, orre och morkulla,
  - i Steiermark, vad avser tjäder, orre och morkulla,
  - i Tyrolen, vad avser tjäder och orre,
  - i delstaten Vorarlberg, vad avser orre, och
  - i delstaten Wien, vad avser morkulla,
- artikel 8 i Niederösterreich,
- artikel 9.1 och 9.2 i Burgenland, Niederösterreich, vad avser 20 § punkt 4 i Niederösterreichisches Naturschutzgesetz, i Oberösterreich, i delstaten Salzburg, i Tyrolen och i Steiermark,
- artikel 11 i Niederösterreich.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato (Italien)) – Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato mot Lucchini Siderurgica SpA**

(Mål C-119/05) <sup>(1)</sup>

**(Statligt stöd — EKSG-fördraget — Stålindustrin — Stöd som har förklarats oförenligt med den gemensamma marknaden — Återvinning — Rättskraft hos en dom från en nationell domstol)**

(2007/C 211/04)

Rättegångsspråk: italienska

**Hänskjutande domstol**

Consiglio di Stato (Italien)

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Sökande: Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato

Svarande: Lucchini Siderurgica SpA

**Saken**

Begäran om förhandsavgörande – Consiglio di Stato – Återvinning av stöd som har förklarats oförenligt med den gemensamma marknaden och som strider mot kommissionens beslut nr 3484/85/EKSG av den 27 november 1985 om gemenskapsregler för stöd till stålindustrin (EGT L 340, s. 1) – Statens skyldighet att återkräva stödet fastän det föreligger en dom från allmän domstol som har vunnit laga kraft

**Domslut**

Gemenskapsrätten utgör hinder för att tillämpa en sådan bestämmelse i nationell rätt i vilken principen om rättskraft stadfästs, såsom artikel 2909 i den italienska civilagen, om tillämpningen utgör ett hinder för att återvinna statligt stöd som har beviljats i strid med gemenskapsrätten och vars oförenlighet med den gemensamma marknaden har slagits fast i ett kommissionsbeslut som har blivit definitivt.

<sup>(1)</sup> EUT C 45, 19.2.2005.

<sup>(1)</sup> EUT C 132 av den 28.5.2005.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht, Tyskland) – Gertraud Hartmann mot Freistaat Bayern**

(Mål C-212/05) <sup>(1)</sup>

*(Gränsarbetare — Förordning (EEG) nr 1612/68 — Hemvist flyttas till en annan medlemsstat — Icke förvärvsarbetande make — Vårnadsbidrag — Maken beviljas inte vårnadsbidrag — Social förmån — Bosättningskrav)*

(2007/C 211/05)

Rättegångsspråk: tyska

### Hänskjutande domstol

Bundessozialgericht

### Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gertraud Hartmann

Motpart: Freistaat Bayern

### Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundessozialgericht – Tolking av rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33) – Begreppet arbetstagare – Tysk tjänsteman som flyttat sitt hemvist till Österrike men fortsatt att arbeta i Tyskland – Avslag på ansökan om att bevilja vårnadsbidrag (Erziehungsgeld) till hans österrikiska maka, som är bosatt i Österrike och inte utövar någon yrkesverksamhet i Tyskland – Social förmån

### Domslut

- 1) En medborgare i en medlemsstat, som arbetar i denna medlemsstat men har flyttat sitt hemvist till en annan medlemsstat och sedan denna tidpunkt utövar sin yrkesverksamhet som gränsarbetare skall anses som en "migrerande arbetstagare" i den mening som avses i rådets förordning nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen.
- 2) Under sådana förhållanden som de som föreligger i målet vid den nationella domstolen utgör artikel 7.2 i förordning nr 1612/68 hinder mot att en i en medlemsstat förvärvsarbetande migrerande arbetstagarers icke förvärvsarbetande make eller maka, som är bosatt i en annan medlemsstat, utestängs från rätten till en social förmån med sådana särdrag som det tyska vårnadsbidraget på grund av att vederbörande varken är bosatt eller stadigvarande vistas i den förstnämnda medlemsstaten.

<sup>(1)</sup> EUT C 193, 6.8.2005.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht – Tyskland) – Wendy Geven mot Land Nordrhein-Westfalen**

(Mål C-213/05) <sup>(1)</sup>

*(Gränsarbetare — Förordning (EEG) nr 1612/68 — Vårnadsbidrag — Beviljas inte — Social förmån — Bosättningskrav)*

(2007/C 211/06)

Rättegångsspråk: tyska

### Hänskjutande domstol

Bundessozialgericht

### Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Wendy Geven

Motpart: Land Nordrhein-Westfalen

### Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundessozialgericht – Tolking av artikel 7.2 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33) – Social förmån – Nationell lagstiftning enligt vilken det för beviljande av vårnadsbidrag (Erziehungsgeld) för personer som inte är bosatta eller stadigvarande uppehåller sig i medlemsstaten uppställs som krav att de arbetar mer än 15 arbetstimmar per vecka (Geringfügigkeitsgrenze)

### Domslut

Artikel 7.2 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen utgör inte hinder mot att en medlemsstats nationella lagstiftning utestänger en medborgare i en annan medlemsstat, som är bosatt i den medlemsstaten och som förvärvsarbetar i ringa omfattning i den förstnämnda medlemsstaten (mellan tre och fjorton timmar per vecka), från rätten till en social förmån med sådana särdrag som det tyska vårnadsbidraget på grund av att vederbörande varken är bosatt eller stadigvarande vistas i den förstnämnda medlemsstaten.

<sup>(1)</sup> EUT C 193, 6.8.2005.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État (Frankrike)) – Société thermale d'Eugénie-Les-Bains mot ekonomi-, finans- och industriministeriet**

(Mål C-277/05) <sup>(1)</sup>

**(Mervärdesskatt — Tillämpningsområde — Handpenning som erläggs i samband med avtal om mervärdesskattepliktiga tjänster och som behålls av tjänsteföretaget för det fall avtalet frånträds — Kvalificering)**

(2007/C 211/07)

Rättegångsspråk: franska

#### Hänskjutande domstol

Conseil d'État

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

*Sökande:* Société thermale d'Eugénie-Les-Bains

*Motpart:* ekonomi-, finans- och industriministeriet

#### Saken

Begäran om förhandsavgörande – Conseil d'État (Frankrike) – Tolkningen av artiklarna 2.1 och 6.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Tillämpningsområde – Handpenning som erläggs i samband med avtal om mervärdesskattepliktiga tjänster och som behålls av tjänsteföretaget för det fall avtalet frånträds – Kvalificering som ersättning för bokning eller gottgörelse för avbokning.

#### Domslut

Artiklarna 2.1 och 6.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att belopp som erlagts som handpenning i samband med avtal om mervärdesskattepliktiga hotell-tjänster, och som ett företag som driver hotellverksamhet behåller för det fall gästen gör bruk av möjligheten att frånträda avtalet, skall anses utgöra avtalsvite vid avbokning, som erläggs för den skada som uppkommer när gästen uteblir, utan något direkt samband med en

tjänst som tillhandahålls mot vederlag, och som därmed inte är mervärdesskattepliktigt som sådant.

<sup>(1)</sup> EUT C 229, 17.9.2005.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland**

(Mål C-399/05) <sup>(1)</sup>

**(Fördragsbrott — Direktiv 93/38/EEG — Offentlig upphandling inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna — Uppförande och tagande i drift av ett värmekraftverk — Villkor för deltagande i upphandlingen)**

(2007/C 211/08)

Rättegångsspråk: grekiska

#### Parter

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och X. Lewis)

*Svarande:* Republiken Grekland (ombud: D. Tsagkaraki och V. Christianos)

#### Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 4.2 i rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 199, s. 84; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 177) – Tillstånd att delta i upphandlingen för två bolag som varken uppfyllde villkoren i meddelandet om upphandlingen, eller villkoren i kravspecifikationen – Uppförande och tagande i drift av ett värmekraftverk i Lavrio

#### Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Europeiska gemenskapernas kommission förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

<sup>(1)</sup> EUT C 22 av den 28.1.2006.

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2007 –  
Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska  
unionens råd**

(Mål C-460/05) <sup>(1)</sup>

*(Direktiv 2005/36/EG — Erkännande av yrkeskvalifikationer  
— Sjuksköterskor — Barnmorskor — Särskilda bestämmelser  
för personer med polska kvalifikationer — Giltighet — Moti-  
veringsskyldighet — Införd genom anslutningsakten)*

(2007/C 211/09)

Rättegångsspråk: polska

**Parter**

*Sökande:* Republiken Polen (ombud: J. Pietras, M. Szpunar och  
M. Brzezińska)

*Svarande:* Europaparlamentet (ombud: U. Rösslein och A.  
Padowska) och Europeiska unionens råd (ombud: M.C. Giorgi  
Fort, R. Szostak och F. Florindo Gijón)

*Part som har intervenerat till stöd för svaranden:* Europeiska gemen-  
skapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och A. Stobiecka-  
Kuik)

**Saken**

Ogiltigförklaring av artiklarna 33.2 och 43.3 i Europaparlamen-  
tets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005  
om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005,  
s. 22) – Särskilda bestämmelser för erkännande av förvärvade  
rättigheter för sjuksköterskor och barnmorskor med polska  
kvalifikationer.

**Domslut**

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Republiken Polen skall ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sin egen rätte-  
gångskostnad.*

<sup>(1)</sup> EUT C 60, 11.3.2006.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2007  
(begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret  
(Danmark)) – Olicom A/S mot Skatteministeriet**

(Mål C-142/06) <sup>(1)</sup>

*(Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — Klassificering  
i Kombinerade nomenklaturen — Maskiner för automatisk  
databehandling — Nätverkskort med modemfunktion —  
Begreppet specifik uppgift)*

(2007/C 211/10)

Rättegångsspråk: danska

**Hänskjutande domstol**

Østre Landsret (Danmark)

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

*Klagande:* Olicom A/S

*Motpart:* Skatteministeriet

**Saken**

Begäran om förhandsavgörande – Østre Landsret – Tolkning av  
rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om  
tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tull-  
taxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11,  
volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens förordning  
(EG) nr 3009/95 av den 22 december 1995 (EGT L 319, s. 1) –  
Tulltaxenummer 8471 (maskiner för automatisk databehandling)  
och 8517 (kommunikationsapparater) – Nätverkskort med  
dubbel funktion, tillgång till lokalt nätverk och till Internet –  
Specifik uppgift

**Domslut**

*Kombinationskort för montering i bärbara datorer skall efter den  
1 januari 1996 klassificeras som maskiner för databehandling enligt  
tulltaxenummer 8471 i Kombinerade nomenklaturen i Gemensamma  
tulltaxan som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG)  
nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenkla-  
turen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissio-  
nens förordning (EG) nr 3009/95 av den 22 december 1995.*

<sup>(1)</sup> EUT C 143, 17.6.2006.

**Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 juli 2007  
– Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade  
konungariket Storbritannien och Nordirland**

(Mål C-155/06) <sup>(1)</sup>

*(Fördragsbrott — Direktiv 96/29/Euratom — Skydd av  
arbetstagarna och allmänheten mot de faror som uppstår till  
följd av joniserande strålning — Underlåtenhet att fullständigt  
införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)*

(2007/C 211/11)

Rättegångsspråk: engelska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och D. Lawunmi)

*Svarande:* Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. White)

**Saken**

Fördragsbrott – Underlåtenhet att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 53 i rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning (EGT L 159, s. 1) – Bestämmelser saknas som gör det möjligt att genomföra lämpliga interventioner i alla situationer som leder till varaktig bestrålning, som beror på följdverkningarna av en radiologisk nödsituation eller ett tidigare förfarande eller verksamhet

**Domslut**

- 1) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 53 i rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning genom att inte inom den angivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att göra det möjligt att genomföra lämpliga interventioner i alla situationer som leder till varaktig bestrålning, som beror på följdverkningarna av en radiologisk nödsituation eller ett tidigare förfarande eller verksamhet.
- 2) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 121 av den 20.5.2006.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2007  
(begäran om förhandsavgörande från Cour administrative  
(Luxemburg)) – Luxemburgska staten mot Hans Ulrich  
Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink**

(Mål C-182/06) <sup>(1)</sup>

*(Artikel 39 EG — Inkomstskatt för personer som saknar  
hemvist i beskattningslandet — Beräkning av skattesats —  
Fast egendom som är belägen i en annan medlemsstat —  
Underskott vid uthyrning beaktas inte)*

(2007/C 211/12)

Rättegångsspråk: franska

**Hänskjutande domstol**

Cour administrative (Luxemburg)

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

*Klagande:* luxemburgska staten

*Motpart:* Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

**Saken**

Begäran om förhandsavgörande – Cour administrative (Luxemburg) – Tolkning av artikel 39 i EG-fördraget – Nationella inkomstskattebestämmelser för gemenskapsmedborgare som saknar hemvist i landet – Vägran att beakta underskott vid uthyrning av fast egendom belägen i en annan medlemsstat vid fastställandet av skattesatsen

**Domslut**

Artikel 39 EG skall tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning enligt vilken en gemenskapsmedborgare, som saknar hemvist i den medlemsstat där vederbörande har huvuddelen av sina skattepliktiga inkomster, saknar rätt att kräva att underskott vid uthyrning av fast egendom belägen i en annan medlemsstat som vederbörande inte nyttjar för eget bruk skall beaktas vid fastställandet av den skattesats som är tillämplig på nämnda inkomster, medan den som har hemvist i den förstnämnda staten har en sådan rätt.

<sup>(1)</sup> EUT C 143, 17.6.2006.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska byrån för återuppbyggnad (byrån) mot Georgios Karatzoglou**

(Mål C-213/06 P) <sup>(1)</sup>

(Överklagande — Tillfälligt anställd — Uppsägning)

(2007/C 211/13)

Rättegångsspråk: engelska

**Parter**

Klagande: Europeiska byrån för återuppbyggnad (byrån) (ombud: S. Orlandi och J.-N. Louis, avocats)

Övrig part i målet: Georgios Karatzoglou (ombud: S. Pappas, diki-goros)

**Saken**

Överklagande av den dom som förstainstansrätten meddelade den 23 februari 2006 i mål T-471/04, Karatzoglou mot byrån, genom vilken förstainstansrätten ogiltigförklarade byråns beslut att säga upp Georgios Karatzoglous anställningsavtal.

**Domslut**

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 23 februari 2006 i mål T-471/04, Karatzoglou mot byrån, upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt för prövning av Georgios Karatzoglous yrkande att det beslut att säga upp hans anställningsavtal som fattades av Europeiska byrån för återuppbyggnad (byrån) den 26 februari 2004 skall ogiltigförklaras.
- 3) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

<sup>(1)</sup> EUT C 178, 29.7.2006.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Amsterdam (Nederländerna)) – F.T.S. International BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West**

(Mål C-310/06) <sup>(1)</sup>

(Gemensamma tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen — Klassificering — Styckningsdelar av kyckling, benfria, frysta som saltats — Giltigheten av förordning (EG) nr 1223/2002)

(2007/C 211/14)

Rättegångsspråk: nederländska

**Hänskjutande domstol**

Gerechtshof te Amsterdam

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Sökande: F.T.S. International BV

Svarande: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

**Saken**

Begäran om förhandsavgörande – Gerechtshof te Amsterdam – Giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 1223/2002 av den 8 juli 2002 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 179, s. 8) – Styckningsdelar av kyckling, benfria, frysta som saltats.

**Domslut**

Kommissionens förordning (EG) nr 1223/2002 av den 8 juli 2002 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen är ogiltig.

<sup>(1)</sup> EUT C 224 av den 16.9.2006.



**Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. mot Staatssecretaris van Financiën**

(Mål C-402/06) <sup>(1)</sup>

**(Gemensamma tulltaxan — Klassificering i tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen — Produkt som erhålls genom koagulering av mjölk och avlägsnande av en stor del vassla)**

(2007/C 211/15)

Rättegångsspråk: nederländska

**Hänskjutande domstol**

Hoge Raad der Nederlanden

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Sökande: Op – en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V.

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

**Saken**

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolknings av bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1734/96 av den 9 september 1996 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 238, s. 1) – Produkt som erhålls genom koagulering av mjölk och avlägsnande av en stor del vassla och som innehåller två procent vassleprotein som sönderdelats genom att ett enzym tillsatts under torkning som pågår mellan 24 och 36 timmar.

**Domslut**

- 1) Nummer 0406 i den Kombinerade nomenklaturen som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i dess lydelse enligt lydelsen i kommissionens förordning (EG) nr 1734/96 av den 9 september 1996 skall tolkas så, att en produkt kan klassificeras under detta nummer som är sådan som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilken erhålls av sur mjölk, varav en stor del av vasslan har avlägsnats, vars proteinhalt under torkning som pågår mellan 24 och 36 timmar genom ett enzym har minskats till två procent av den totala proteinhalten och som består av kasein och håller högre fuktighet än 50 procent.
- 2) Undernummer 0406 20 90 i den Kombinerade nomenklaturen skall tolkas så, att en produkt kan klassificeras under detta nummer som är sådan som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilken innehåller mer än 50 procents fuktighet och mindre än en procent fett, som har malts till regelbundna korn på

mellan två och fyra millimeter och som är avsedd för att användas vid tillverkning av pizzapålägg och vid tillredning av ostsås.

<sup>(1)</sup> EUT C 310, 16.12.2006.

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike**

(Mål C-517/06) <sup>(1)</sup>

**(Fördragsbrott — Direktiv 2003/98/EG — Vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)**

(2007/C 211/16)

Rättegångsspråk: tyska

**Parter**

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun och E. Montaguti)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: E. Riedl)

**Saken**

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 345, s. 90)

**Domslut**

- 1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn genom att inte inom den föreskrivna fristen sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva detta direktiv.
- 2) Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 42, 24.2.2007.

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2007 –  
Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken  
Grekland**

(Mål C-26/07) <sup>(1)</sup>

*(Fördragsbrott — Direktiv 2004/80/EG — Ersättning till  
brottsoffer — Underlåtenhet att införliva inom den före-  
skrivna fristen)*

(2007/C 211/17)

Rättegångsspråk: grekiska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande och A.-M. Rouchaud-Joët)

*Svarande:* Republiken Grekland (ombud: N. Dafniou)

**Saken**

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta alla nödvändiga bestämmelser för att följa rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer (EUT L 261, s. 15)

**Domslut**

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 56, 10.3.2007.

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 juli 2007 –  
Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket  
Spanien**

(Mål C-50/07) <sup>(1)</sup>

*(Fördragsbrott — Direktiv 2004/24/EG — Farmaceutiska  
specialiteter — Traditionella växtbaserade läkemedel —  
Gemenskapsregler — Humanläkemedel — Underlåtenhet att  
införliva inom den föreskrivna fristen)*

(2007/C 211/18)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky och S. Pardo Quintillán)

*Svarande:* Konungariket Spanien (ombud: F. Diez Moreno)

**Saken**

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den angivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/24/EG av den 31 mars 2004 om ändring, avseende traditionella växtbaserade läkemedel, av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT L 136, s. 85)

**Domslut**

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/24/EG av den 31 mars 2004 om ändring, avseende traditionella växtbaserade läkemedel, av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel genom att inte inom den angivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Konungariket Spanien förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 69 av den 24.3.2007.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg**

(Mål C-61/07) <sup>(1)</sup>

*(Fördragsbrott — Mekanism avsedd för övervakning av utsläppen av växthusgaser — Genomförande av Kyotoprotokollet)*

(2007/C 211/19)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och J.-B. Laignelot)

*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz)

**Saken**

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen överlämna rapporten med de uppgifter som avses i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004 av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet – Uppgifter om nationella prognoser avseende miniminivån på utsläpp av växthusgaser, och om åtgärder vidtagna för att begränsa och/eller minska dessa utsläpp

**Domslut**

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet genom att inte tillhandahålla de uppgifter som krävs enligt denna bestämmelse.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 95, 28.4.2007.

**Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 12 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien**

(Mål C-90/07) <sup>(1)</sup>

*(Fördragsbrott — Direktiv 2004/12/EG — Förpackning och förpackningsavfall — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)*

(2007/C 211/20)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Konstantinidis och J.-B. Laignelot)

*Svarande:* Konungariket Belgien (ombud: S. Raskin)

**Saken**

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/12/EG av den 11 februari 2004 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 47, s. 26)

**Domslut**

1) Belgiska konungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/12/EG av den 11 februari 2004 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 95, 28.4.2007.

**Talan väckt den 27 april 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike**

(Mål C-220/07)

(2007/C 211/21)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-P. Keppenne och M. Shotter)

*Svarande:* Republiken Frankrike

## Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 8.2, 12 och 13 i direktiv 2002/22/EG <sup>(1)</sup> "om samhällsomfattande tjänster" och enligt bilaga IV till detta direktiv genom att inte införliva bestämmelserna om urval av företag som kan säkerställa att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Kommissionen hävdar i sin talan att svaranden har införlivat direktiv 2002/22 på ett felaktigt sätt, eftersom det i den franska lagstiftningen föreskrivs att uppdraget att ansvara för tillhandahållandet av en av delarna av samhällsomfattande tjänster kan anförtros varje operatör som är kapabel att garantera tillhandahållandet inom hela det nationella territoriet. En sådan bestämmelse innebär ett åsidosättande av såväl icke-diskrimineringsprincipen i artikel 8.2 i ovannämnda direktiv, som av lönsamhets- och effektivitetsprinciperna vilka följer av artiklarna 8, 12 och 13 i direktivet samt av bilaga IV till detta, eftersom bestämmelsen *a priori* utesluter ekonomiska operatörer som inte kan garantera tillhandahållandet av den samhällsomfattande tjänsten inom hela det nationella territoriet. Visserligen utesluter inte direktivet i sig den eventualiteten att det *in fine* utses en enda operatör med ansvar för att täcka hela det nationella territoriet, men det innebär i alla fall att medlemsstaterna först måste följa ett öppet förfarande enligt kriterierna i artikel 8.2 i direktivet för att säkerställa att det eventuella urvalet av en enda operatör är den effektivaste och lönsammaste lösningen.

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster).

## Talan väckt den 1 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-263/07)

(2007/C 211/22)

Rättegångsspråk: franska

## Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Alcover San Pedro och J.-B. Laignelot)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

## Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar <sup>(1)</sup> genom att inte på ett korrekt sätt införliva artiklarna 9.4 och 13.1 samt bilaga I till det direktivet, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Kommissionen har åberopat tre grunder till stöd för sin talan.

Genom den första grunden har kommissionen först och främst klandrat svaranden för att denna införlivat artikel 9.4 i direktiv 96/61 på ett felaktigt sätt, eftersom den korrekta definitionen "bästa tillgängliga teknik" har kompletterats med uttrycket överdrivna kostnader för denna teknik. Detta uttryck återfinns inte i direktivet. I direktivet föreskrivs visserligen att bästa tillgängliga teknik innebär att tekniken skall ha utvecklats i sådan utsträckning att den kan tillämpas inom den berörda industribranschen på ett ekonomiskt och tekniskt genomförbart sätt, men direktivet ger inte utrymme för att systematiskt undvika teknik som kan användas och är tillgänglig under förutsättning att företagen lägger ned överdrivna kostnader i förhållande till ekonomiskt bärkraftiga företag i samma eller liknande branscher av samma storlek. Sådana uttryck går utöver vad som föreskrivs i direktivet i detta avseende.

Genom den andra anmärkningen har kommissionen klandrat svaranden för att denna minskat omfattningen av skyldigheten att göra en förnyad bedömning av eller uppdatera villkoren för tillstånd som föreskrivs i artikel 13.1 i direktivet, eftersom omprövning, enligt de nationella införlivandebestämmelserna, endast skall genomföras under tre speciella omständigheter eller när det vederbörligen motiveras att det är nödvändigt. Denna lydelse är återigen mer restriktiv än direktivets, där det endast anges att en förnyad bedömning skall göras "regelbundet" och att villkoren i tillståndet skall uppdateras "om nödvändigt".

Genom sin tredje anmärkning har kommissionen slutligen klandrat svaranden för att denna har införlivat bilaga I till direktivet på ett felaktigt sätt, eftersom kategorin "pannrum med installerad tillförd effekt av mer än 50 MW" anges i de nationella genomförandebestämmelserna i stället för "förbränningsanläggningar med installerad tillförd effekt av mer än 50 MW" som anges i punkt 1.1 i den ovannämnda bilagan. Den sistnämnda kategorin omfattar nämligen mer än bara pannrum.

<sup>(1)</sup> EGT L 257, s. 26.

**Talan väckt den 6 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg**

(Mål C-268/07)

(2007/C 211/23)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky och D. Kukovec)

*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 71 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) <sup>(1)</sup> genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i andra hand genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Fristen för att införliva direktiv 2004/17/EG gick ut den 31 januari 2006.

<sup>(1)</sup> EUT L 134, s. 1.

**Talan väckt den 7 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien**

(Mål C-271/07)

(2007/C 211/24)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Alcover San Pedro och J.-B. Laignelot)

*Svarande:* Konungariket Belgien

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 <sup>(1)</sup> om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, genom att endast delvis, eller på ett felaktigt sätt, ha införlivat artiklarna 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.9, 2.10, 2.11, 3, 5, 6.1, 8, 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 10, 12.2, 13.1, 13.2, 14 och 17.2 i direktivet samt bilagorna I och IV till direktivet, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Kommissionen gör gällande att svaranden har införlivat flera viktiga bestämmelser i direktiv 96/61 endast delvis eller på ett felaktigt sätt, eller rent av har underlåtit att införliva dessa. Talan, vilken avser de åtgärder som vidtagits (eller inte vidtagits) av regionen Vallonien och huvudstadsregionen Bryssel, avser bland annat att det materiella tillämpningsområdet för dessa åtgärder inte överensstämmer med det materiella tillämpningsområdet för direktivet och att de regionala myndigheterna har getts ett alltför stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller tillstånd för drift och under vilka omständigheter en förnyad bedömning och/eller en uppdatering av tillståndsvillkoren skall göras.

<sup>(1)</sup> EGT L 257, s. 26.

**Talan väckt den 7 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg**

(Mål C-272/07)

(2007/C 211/25)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky och D. Kukovec)

*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 80 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster<sup>(1)</sup> genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller, i varje fall, genom att inte omedelbart underätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Fristen för att införliva direktiv 2004/18/EG löpte ut den 31 januari 2006.

<sup>(1)</sup> EUT L 134, s. 114.

**Talan väckt den 7 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg**

(Mål C-273/07)

(2007/C 211/26)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky och D. Kukovec)

*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 i kommissionens direktiv 2005/51/EG av den 7 september 2005 om ändring av bilaga XX till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG och bilaga VIII till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG avseende offentlig upphandling<sup>(1)</sup> genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, i andra hand fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 i kommissionens direktiv 2005/51/EG av den 7 september 2005 om ändring av bilaga XX till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG och bilaga VIII till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG avseende offentlig upphandling genom att inte underrätta kommissionen om sådana lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och
- 2) förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Fristen för införlivande av direktiv 2005/51/EG löpte ut den 31 januari 2006.

<sup>(1)</sup> EUT L 257, s. 127.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte d'appello di Firenze (Italien) den 11 juni 2007 – Nancy Delay mot Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Repubblica italiana**

(Mål C-276/07)

(2007/C 211/27)

Rättegångsspråk: italienska

#### Hänskjutande domstol

Corte d'appello di Firenze (Italien).

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nancy Delay

Motpart: Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Repubblica italiana

#### Tolkningsfråga

Skall artikel 39 i EG-fördraget och sekundärrätten (se, bland annat, de tolkningar som fastslagits i dom av den 21 juni 2001 i mål C-212/99 och av den 18 juli 2006 i mål C-119/04) tolkas så att de inte utgör hinder för de bestämmelser som tillämpas på de så kallade utbyteslektorer som har haft ett tidsbegränsat anställningsavtal (enligt lag nr 62/1967), enligt vilka bestämmelser det inte säkerställs att dessa lektorer, vid den tidpunkt när detta avtal omvandlas till ett tillsvidareavtal, behåller samtliga rättigheter som förvärvats från och med dagen då anställningen påbörjades, inte bara vad gäller löneförhöjningar, utan också vad gäller beräkningen av antalet tjänsteår samt arbetsgivarens betalning av socialförsäkringsavgifter?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 juni 2007 – Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Mål C-278/07)

(2007/C 211/28)

Rättegångsspråk: tyska

#### Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co.

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

#### Tolkningsfrågor

1) Skall den preskriptionstid som anges i artikel 3.1 första stycket första meningen i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen<sup>(1)</sup> tillämpas även när en oegentlighet har begåtts eller upphört innan förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 trädde i kraft?

2) Kan den preskriptionstid som anges där överhuvudtaget tillämpas på sådana administrativa åtgärder som att återkräva exportbidrag som beviljats på grund av oegentligheter?

Om dessa frågor besvaras jakande:

3) Kan en medlemsstat tillämpa en längre preskriptionstid enligt artikel 3.3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 även när en sådan längre preskriptionstid var möjlig enligt medlemsstatens lagstiftning redan innan det att den ovannämnda förordningen antogs? Kan en sådan längre preskriptionstid också tillämpas när den inte regleras i någon bestämmelse som särskilt avser återkrav av exportbidrag eller administrativa åtgärder i allmänhet, utan endast framgått av en allmän bestämmelse i den berörda medlemsstaten, som omfattade samtliga fall av preskription som inte reglerats särskilt (uppsamlingsbestämmelse)?

<sup>(1)</sup> EGT L 312, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 juni 2007 – Vion Trading GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Mål C-279/07)

(2007/C 211/29)

Rättegångsspråk: tyska

#### Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vion Trading GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

**Tolkningsfrågor**

- 1) Skall den preskriptionstid som anges i artikel 3.1 första stycket första meningen i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen <sup>(1)</sup> tillämpas även när en oegentlighet har begåtts eller upphört innan förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 trädde i kraft?
- 2) Kan den preskriptionstid som anges där överhuvudtaget tillämpas på sådana administrativa åtgärder som att återkräva exportbidrag som beviljats på grund av oegentligheter?

Om dessa frågor besvaras jakande:

- 3) Kan en medlemsstat tillämpa en längre preskriptionstid enligt artikel 3.3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 även när en sådan längre preskriptionstid var möjlig enligt medlemsstatens lagstiftning redan innan det att den ovannämnda förordningen antogs? Kan en sådan längre preskriptionstid också tillämpas när den inte regleras i någon bestämmelse som särskilt avser återkrav av exportbidrag eller administrativa åtgärder i allmänhet, utan endast framgått av en allmän bestämmelse i den berörda medlemsstaten, som omfattade samtliga fall av preskription som inte reglerats särskilt (uppsamlingsbestämmelse)?

<sup>(1)</sup> EGT L 312, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 juni 2007 – Ze Fu Fleischhandel GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Mål C-280/07)

(2007/C 211/30)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Bundesfinanzhof

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

**Tolkningsfrågor**

- 1) Skall den preskriptionstid som anges i artikel 3.1 första stycket första meningen i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen <sup>(1)</sup> tillämpas även när en oegentlighet har begåtts eller upphört innan förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 trädde i kraft?
- 2) Kan den preskriptionstid som anges där överhuvudtaget tillämpas på sådana administrativa åtgärder som att återkräva exportbidrag som beviljats på grund av oegentligheter?

Om dessa frågor besvaras jakande:

- 3) Kan en medlemsstat tillämpa en längre preskriptionstid enligt artikel 3.3 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 även när en sådan längre preskriptionstid var möjlig enligt medlemsstatens lagstiftning redan innan det att den ovannämnda förordningen antogs? Kan en sådan längre preskriptionstid också tillämpas när den inte regleras i någon bestämmelse som särskilt avser återkrav av exportbidrag eller administrativa åtgärder i allmänhet, utan endast framgått av en allmän bestämmelse i den berörda medlemsstaten, som omfattade samtliga fall av preskription som inte reglerats särskilt (uppsamlingsbestämmelse)?

<sup>(1)</sup> EGT L 312, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 juni 2007 – Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Mål C-281/07)

(2007/C 211/31)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Bundesfinanzhof (Tyskland)

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas



**Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor**

- 1) Är artikel 3.1 första stycket i förordning nr 2988/95 <sup>(1)</sup> också tillämplig på krav på återbetalning av exportbidrag som felaktigt har utbetalats till en exportör när exportören inte har begått någon oegentlighet?

För det fall fråga 1 besvaras jakande:

- 2) Är bestämmelsen också tillämplig på krav på återbetalning av sådant stöd som riktar sig till en person som har övertagit exportörens rätt till exportbidrag?

<sup>(1)</sup> EGT L 312, s. 1.

**Talan väckt den 13 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg**

(Mål C-286/07)

(2007/C 211/32)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky)

*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, genom att för registrering av fordon som tidigare varit registrerade i andra medlemsstater kräva ett utdrag ur handelsregistret avseende säljaren, trots att ett sådant utdrag inte krävs för fordon som tidigare varit registrerade i Luxemburg, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Kommissionen riktar kritik mot de villkor som svaranden uppställer för registrering av begagnade fordon som tidigare varit registrerade i en annan medlemsstat.

Sökanden gör nämligen import av fordon som tidigare varit registrerade i andra medlemsstater mindre attraktiv, genom att för registrering av sådana fordon i Luxemburg kräva särskilda bestyrkande handlingar och bland annat ett officiellt utdrag ur handelsregistret avseende säljaren, vilket innebär ett hinder för fri rörlighet för varor.

Detta hinder, som är förbjudet enligt artikel 28 EG, är desto allvarligare som det i synnerhet slår mot importerade fordon då motsvarande handlingar inte tycks krävas för begagnade fordon som tidigare varit registrerade i Luxemburg.

De skäl för detta hinder som sökanden har anfört är inte övertygande, i synnerhet som sökanden redan har kraftfulla kontrollmedel i syfte att försäkra sig om att de aktuella fordonen inte har varit föremål för illegal handel. I vart fall kan mindre radikala åtgärder än ett avslag på en ansökan om registrering vidtas i avsikt att låta registreringsförfarandet vila till dess att de administrativa myndigheterna har vidtagit nödvändiga kontroller.

**Talan väckt den 14 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien**

(Mål C-287/07)

(2007/C 211/33)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky och D. Kukovec)

*Svarande:* Konungariket Belgien

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 71 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster <sup>(1)</sup> genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i andra hand

fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 71 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

- 2) förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Tidsfristen för att införliva direktiv 2004/17/EG löpte ut den 31 januari 2006.

(<sup>1</sup>) EUT L 134, s. 1.

### Talan väckt den 15 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-292/07)

(2007/C 211/34)

Rättegångsspråk: franska

#### Parter

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky och D. Kukovec)

*Svarande:* Konungariket Belgien

#### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 80 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (<sup>1</sup>) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,

i andra hand

fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 80 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster genom att inte underrätta kommissionen om sådana lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och

- 2) förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktiv 2004/18/EG löpte ut den 31 januari 2006.

(<sup>1</sup>) EUT L 134, s. 114.

### Talan väckt den 19 juni 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-294/07)

(2007/C 211/35)

Rättegångsspråk: franska

#### Parter

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Maidani)

*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg

#### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 40 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (<sup>1</sup>) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2004/38/EG löpte ut den 29 april 2006.

(<sup>1</sup>) EUT L 158, s. 77 – rättelser – EUT L 229, 2004, s. 35 och EUT L 197, 2005, s. 34.

**Överklagande ingett den 20 juni 2007 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 29 mars 2007 i mål T-369/00, Département du Loiret (Frankrike), med stöd av Scott SA, mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-295/07 P)

(2007/C 211/36)

Rättegångsspråk: franska

## Parter

*Klagande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Flett)

*Övriga parter i målet:* Département du Loiret och Scott SA

## Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- bifalla överklagandet och således upphäva den överklagade domen i dess helhet,
- avgöra målet slutligt och slå fast att beslut [2002/14/EG] <sup>(1)</sup> är tillräckligt motiverat med avseende på tillämpningen av en sammansatt ränta eller, om domstolen anser att målet inte är klart för avgörande, återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande,
- förplikta sökanden att bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader vid domstolen och förstainstansrätten, och
- förplikta Scott SA att bära sina rättegångskostnader vid domstolen och förstainstansrätten.

## Grunder och huvudargument

Klaganden gör inledningsvis gällande att den överklagade domen bygger på en felaktig uppfattning av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om statligt stöd, som förstainstansrätten felaktigt likställer med konkurrensreglerna för företag vid tidpunkten för beslutet att det olagliga stödet skall återkrävas, och inte med reglerna för konkurrens mellan medlemsstaterna vid tidpunkten då stödet faktiskt utgavs. Klaganden åberopar åtta grunder till stöd för överklagandet.

Kommissionens gör i den första grunden gällande att ett beslut att ett olagligt beviljat stöd skall återkrävas, i motsats till vad förstainstansrätten fann i den överklagade domen, är tillräckligt motiverat, om det genom en enkel matematisk beräkning är möjligt att slå fast vilken beräkningsmetod som har använts. Detta är precis fallet, eftersom alla viktiga uppgifter avseende det beviljade stödets storlek, räntan samt den period och det belopp

som beslutet om återkrav avser, framgår av kommissionens beslut.

Klaganden gör i den andra grunden gällande att tillämpningen av en sammansatt ränta under alla omständigheter underförstått framgick av beslutets motivering, med hänsyn till de angivna syftena att eliminera de fördelar som följde av stödet och återställa den situation som rådde tidigare. Som följd härav borde det tillämpas sammansatt ränta på det belopp som skall återkrävas för att beakta inflationen och de fördelar som stödmottagaren uppnår med tiden.

Kommissionen gör iden tredje grunden gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att omkasta bevisbördan till dess nackdel. Det ankommer nämligen på sökanden i första instans att bevisa sitt påstående att kommissionen har ändrat sin praxis med avseende på vilken ränta som är tillämplig på beslut om återkrav av olagligt stöd, och kan inte åvila kommissionen att bevisa att den inte har ändrat praxis.

Klaganden gör i den fjärde grunden gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att kommissionen inte hade preciserat vari den fördel bestod som det stödmottagande bolaget hade vid tidpunkten för beslutet att detta stöd skall återkrävas. Kommissionen skall bevisa att det fanns en sådan fördel vid tidpunkten då stödet utgavs, och inte vid tidpunkten för återkravet av detta stöd.

Kommissionens anklagar i den femte och sjätte grunden förstainstansrätten för att ha grundat sitt avgörande på spekulationer och inte på bevisning såvitt avser det försäljningspris, som det stödmottagande bolaget tagit ut av ett annat bolag, och för att ha slagit fast att detta försäljningspris utgjorde en faktor som kommissionen, även om det gått elva år efter att stödets utgavs, borde ha beaktat vid fastställandet av det belopp som skall återkrävas. På området statligt stöd är syftet enligt kommissionens uppfattning att återställa den situation som rådde tidigare, och det stöd som skall återkrävas skall därför svara mot det belopp som ursprungligen utgavs, jämte en sammansatt årsränta som löper fram till den faktiska återbetalningen, oavsett vad stödmottagaren har använt stödet till i mellantiden.

Klaganden gör i den sjunde grunden gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att den omständigheten att återkravet av stödet skall ske i enlighet med nationella bestämmelser med nödvändighet innebär att en enkel ränta skall tillämpas. Även om det är riktigt att huvudstolen och räntan skall återkrävas i enlighet med förfarandena i nationell rätt, är frågan om fastställande av räntesatsen en gemenskapsrättslig fråga och inte en fråga som är hänförlig till nationell rätt, och detsamma gäller frågan om räntan skall vara enkel eller sammansatt.

Slutligen gör kommissionen i den åttonde grunden gällande att den överklagade domen är helt oproportionerlig, eftersom den innebär att kommissionens beslut ogiltigförklaras i dess helhet, trots att det var möjligt att skilja mellan huvudstolen och det belopp som skall betalas i ränta, liksom det var möjligt att skilja mellan tillämpningen av en enkel och en sammansatt ränta.

(<sup>1</sup>) Kommissionens beslut 2002/14/EG av den 12 juli 2000 om de stödåtgärder Frankrike genomfört till förmån för Scott Paper SA/Kimberly-Clark (EGT L 12, 2002, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Regensburg (Tyskland) den 21 juni 2007 – Brottmål mot Klaus Bourquain**

(Mål C-297/07)

(2007/C 211/37)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Landgericht Regensburg (Tyskland).

**Part i brottmålet vid den nationella domstolen**

Klaus Bourquain.

**Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor**

Gäller förbudet i artikel 54 i konventionen av den 14 juni 1985 om tillämpning av Schengenavtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 (<sup>1</sup>), enligt vilket en person beträffande vilken fråga om ansvar prövats genom lagakraftätagande dom hos en avtalsslutande part inte får åtalas för samma gärning av en annan part, om den påföljd som dömts ut mot denna person aldrig kunde verkställas enligt lagen i den förstnämnda avtalsslutande parten?

(<sup>1</sup>) EGT 2000, L 239, s. 19.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av VAT and Duties Tribunal, London (Förenade Kungariket) den 29 juni 2007 – JD Wetherspoon PLC mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs**

(Mål C-302/07)

(2007/C 211/38)

Rättegångsspråk: engelska

**Hänskjutande domstol**

VAT and Duties Tribunal, London (Förenade Kungariket).

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: JD Wetherspoon PLC

Motpart: The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

**Tolkningsfrågor**

- 1) Regleras avrundning av mervärdesskatt uteslutande av nationell rätt eller regleras den av gemenskapsrätten? Bekräftar det första och andra stycket i artikel 2 av det ursprungliga direktivet (<sup>1</sup>) och artiklarna 11 A 1 a och/eller 12.3 a och/eller artikel 22.3 b (enligt den lydelse som fanns tillgänglig den 1 januari 2004) i sjätte direktivet (<sup>2</sup>) att avrundning regleras av gemenskapsrätten?
- 2) I synnerhet:
  - i) Utgör gemenskapsrätten hinder för att den nationella skattemyndigheten tillämpar en nationell bestämmelse eller sedvana vilken föreskriver att mervärdesskattebelopp närhelst bråkdelen av den minsta valutaenheten i fråga är eller överstiger 0.50 skall avrundas uppåt (det kan exempelvis föreskrivas att 0.5 penny skall avrundas uppåt till närmaste hela penny)?
  - ii) Föreskrivs i gemenskapsrätten att en skattebetalare skall kunna avrunda varje mervärdesskattebelopp som består av en bråkdel av den minsta tillgängliga valutaenheten nedåt?
- 3) Krävs enligt gemenskapsrätten, vid en försäljning där priset inkluderar mervärdesskatt, att avrundningen i syfte att beräkna utgående mervärdesskatt skall göras: för varje vara, för varje produktserie, vid varje tillfälle en vara eller tjänst tillhandahålls (om mer än ett tillhandahållande kan anses förekomma vid ett försäljningstillfälle), vid varje försäljningstillfälle, för varje redovisningsperiod för mervärdesskatt eller på något annat sätt?

4) Påverkas svaret på någon av de hänskjutna frågorna av de gemenskapsrättsliga principerna om likabehandling och skateneutralitet, särskilt med avseende på förekomsten av ett råd från den behöriga skattemyndigheten i Förenade Kungariket som innebär att endast vissa handlare kan avrunda de redovisningspliktiga mervärdesskattebeloppen nedåt.

- (<sup>1</sup>) Rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT L 71, s. 1301). Svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 3.
- (<sup>2</sup>) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1). Svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 29 juni 2007 – Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy**

(Mål C-303/07)

(2007/C 211/39)

Rättegångsspråk: finska

#### Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus (Finland).

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

*Klagande:* Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

*Övriga parter:* Uudenmaan verovirasto (Nylands skatteverk) och Helsingfors stad

#### Tolkningsfrågor

Skall artiklarna 43 och 48 EG, samt artiklarna 56 och 58 EG, tolkas så, att det för ett förverkligande av de grundläggande friheter som garanteras i dessa bestämmelser krävs att ett aktiebolag eller en placeringsfond enligt finländsk rätt och ett SICAV enligt luxemburgsk rätt betraktas som jämförbara, trots att det i finländsk rätt inte föreskrivs någon bolagsform som helt motsvarar SICAV, om det samtidigt skall beaktas att ett SICAV, som är ett bolag enligt luxemburgsk rätt, inte nämns bland de bolag som omfattas av artikel 2 a i direktiv 90/435/EEG (<sup>1</sup>) – och till vilket de i detta mål tillämpliga finländska bestämmelserna om källskatt har anpassats – och det dessutom skall beaktas att ett SICAV enligt de inhemska skattebestämmelserna i

Luxemburg är befriat från inkomstskatt? Strider det under dessa omständigheter mot de ovannämnda bestämmelserna i EGFördraget, att SICAV med hemvist i Luxemburg i egenskap av utdelningsmottagare i Finland inte är befriade från den källskatt som skall innehållas på utdelningen?

- (<sup>1</sup>) Rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 6; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 25).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2 juli 2007 – Directmedia Publishing GmbH mot Albert-Ludwigs-Universität Freiburg och Ulrich Knoop**

(Mål C-304/07)

(2007/C 211/40)

Rättegångsspråk: tyska

#### Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof (Tyskland).

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

*Klagande:* Directmedia Publishing GmbH

*Motparter:* Albert-Ludwigs-Universität Freiburg och Ulrich Knoop

#### Tolkningsfråga

Kan det anses utgöra ett "utdrag" i den mening som avses i artikel 7.2 a i databasdirektivet att hämta uppgifter till en databas från en databas som är skyddad enligt artikel 7.1 i databasdirektivet, när detta sker på grundval av sökningar i den sistnämnda databasen efter en avvägning i varje enskilt fall, eller krävs det att det har skett en (fysisk) (<sup>1</sup>) kopiering av en samling uppgifter för att det skall anses vara fråga om ett utdrag i den mening som avses i nämnda bestämmelse?

- (<sup>1</sup>) EUT 1996 L 77, s. 20.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale civile di Genova (Italien) den 2 juli 2007 – Radiotelevisione italiana SpA (RAI) mot PTV Programmazioni Telvisive SpA**

(Mål C-305/07)

(2007/C 211/41)

Rättegångsspråk: italienska

### Hänskjutande domstol

Tribunale civile di Genova (Italien).

### Parter i målet vid den nationella domstolen

*Kärande:* Radiotelevisione italiana SpA (RAI)

*Svarande:* PTV Programmazioni Telvisive SpA

### Tolknings- och giltighetsfrågor

- 1) Skall den avgiftsskyldighet som åligger alla innehavare av apparater som kan ta emot TV-sändningar, vilken tillkommit för att finansiera public service-verksamheten på detta område anses utgöra statligt stöd enligt artikel 87 EG, vid en bedömning med hänsyn tagen till både den nationella och den lokala situationen?
- 2) För det fall den första frågan skall besvaras jakande önskas svar på följande fråga: Är det beslut som kommissionen delgav den italienske utrikesministern oförenligt med gemenskapsrätten, på grund av att det innehåller felaktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna eller felaktiga bedömningar av dessa omständigheter, då det i beslutet anses att den avgift som skall erläggas till RAI omfattas av undantag enligt artikel 86.2 men det därvid bortses från – att det företag som innehar tillståndet att bedriva public service bedriver denna verksamhet, på det regionala planet, utan att det i regionala lagar och särskilda tjänsteavtal definieras vilka uppgifter som företaget skall utföra med avseende på den del av sändningstiden och sändningarna som avsätts för regionala program, – att det med hänsyn till avsaknaden av en sådan definition av företagens skyldigheter avseende public service inte är möjligt att kontrollera huruvida de statliga medel som företaget erhåller för att bedriva public service på regional nivå faktiskt uteslutande används för denna verksamhet, – att det företag som innehar tillståndet att bedriva public service inte genom en officiell handling har ålagts [Orig. s. 8] att fullgöra särskilda skyldigheter avseende public service, utan endast har fått ett allmänt tillstånd att bedriva public service på regional nivå?
- 3) Utgör, allmänt sett, artikel 86 EG hinder för nationella bestämmelser som ger respektive region behörighet att, vad gäller respektive lokal marknad, föreskriva ytterligare uppgifter avseende public service på regional nivå, vilkas fullgörande subventioneras med statliga medel, samtidigt som det i dessa bestämmelser anges att de nämnda uppgifterna skall anförtros RAI SpA utan att något offentligt anbudsförfarande anordnas?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Højesteret (Danmark) den 3 juli 2007 – Ruben Andersen mot Kommunernes Landsforening som ombud för Slagelse Kommune (tidigare Skælskør Kommune)**

(Mål C-306/07)

(2007/C 211/42)

Rättegångsspråk: danska

### Hänskjutande domstol

Højesteret

### Parter i målet vid den nationella domstolen

*Klagande:* Ruben Andersen

*Motpart:* Kommunernes Landsforening som ombud för Slagelse Kommune (tidigare Skælskør Kommune)

### Tolkningsfrågor

- 1) Innebär artikel 8 första stycket i rådets direktiv 91/533/EEG<sup>(1)</sup> av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet att ett kollektivavtal, genom vilket direktivet införlivas, inte kan tillämpas på arbetstagare som inte är medlemmar i en organisation som är avtalsansluten?
- 2) För det fall den första frågan besvaras nekande: Innebär artikel 8 andra stycket – orden "arbetstagare som inte omfattas av kollektivavtal som rör anställningsförhållandet" – att bestämmelser i ett kollektivavtal om krav på förhandsanmälan till arbetsgivaren inte kan tillämpas på en arbetstagare som inte är medlem i en organisation som är ansluten till avtalet?
- 3) Avser orden tidsbegränsat anställningsavtal eller tidsbegränsat anställningsförhållande i artikel 8 andra stycket i direktivet kortvariga anställningsförhållanden eller avses något annat, till exempel alla visstidsanställningar? För det fall det förstnämnda avses: Vilka kriterier skall ligga till grund för avgörandet om ett anställningsförhållande är tidsbegränsat (kortvarigt)?

<sup>(1)</sup> EUT 1991 L 288, s. 32.

**Överklagande ingett den 5 juli 2007 av Koldo Gorostiaga Atxalandabaso av det beslut som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 24 april 2007 i mål T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso mot Europaparlamentet**

(Mål C-308/07 P)

(2007/C 211/43)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

Klagande: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (ombud: D. Rouget, avocat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

**Klagandens yrkanden**

Klaganden yrkar att domstolen skall

- bifalla överklagandet och följaktligen upphäva förstainstansrättens beslut av den 24 april 2007,
- slutligt avgöra tvisten och ogiltigförklara det beslut som Europaparlamentets generalsekreterare fattade den 22 mars 2006 om att förplikta klaganden att återbetala 118 360,18 euro och att innehålla olika ersättningar till parlamentsledamöter som parlamentet skulle utbetala till honom, och
- förplikta parlamentet att bära sin rättegångskostnad och att ersätta klagandens rättegångskostnad.

**Grunder och huvudargument**

Klaganden åberopar sex grunder till stöd för överklagandet.

Som första grund ifrågasätter klaganden tillämpningen av artikel 111 i förstainstansrättens rättegångsregler, vilken medförde att klaganden framtogs rätten till en rättvis rättegång, eftersom klaganden inte hördes av förstainstansrätten innan beslutet fattades och klaganden inte heller kunde bemöta parlamentets argument.

Som andra grund gör klaganden gällande att principen om opartiskhet har åsidosatts, eftersom talan i de båda målen T-146/04 och T-132/06 som klaganden anhängiggjorde – vilka föranledde domen av den 22 december 2005 och beslutet av den 24 april 2007 – prövades i sak av samma domare. Den ovannämnda principen innebär dock att samma domare inte kan pröva, inte ens i samma instans, ett mål som avser faktiska omständigheter som är identiska eller tillräckligt konnexa med de faktiska omständigheterna i ett mål som domarna tidigare har avgjort.

Som tredje grund hävdar klaganden att förstainstansrätten gjorde en felaktig bedömning av räckvidden av domen av den 22 december 2005. Eftersom det beslut som parlamentets generalsekreterare fattade den 24 februari 2004 ogiltigförklarades på grund av att behörighet saknades, hade klaganden nämligen inte något skäl att överklaga domen till domstolen, eftersom förstainstansrättens konstaterande att det saknades behörighet medförde att det beslut som var behäftat med detta fel upphörde att existera.

Som fjärde grund ifrågasätter klaganden förstainstansrättens systematiska vägran att beakta de argument som klaganden hade anfört för att det beslut som parlamentets generalsekreterare fattade den 22 mars 2006 skulle ogiltigförklaras. Sistnämnda beslut utgjorde nämligen ett nytt beslut, som skiljer sig från beslutet av den 24 februari 2004, och förstainstansrätten var därför skyldig att pröva alla materiella och formella grunder som klaganden hade anfört för att angripa beslutet.

Som femte grund klandrar klaganden förstainstansrätten för att den vägrade att pröva den grund som avsåg force majeure, trots att någon sådan grund inte hade åberopats i talan mot beslutet av den 24 februari 2004.

Som sjätte grund gör klaganden slutligen gällande att förstainstansrätten åsidosatte principen om god förvaltningssed, särskilt genom att inte godta någon hänvisning till de regler om god förvaltningssed som parlamentet antog den 6 september 2001.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Lunds tingsrätt (Sverige) den 5 juli 2007 – Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurs/Anders Holmqvist**

(Mål C-310/07)

(2007/C 211/44)

Rättegångsspråk: svenska

**Hänskjutande domstol**

Lunds tingsrätt

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Sökande: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurs

Svarande: Anders Holmqvist

**Tolkningsfrågor**

1. Är innebörden av artikel 8 a i rådets direktiv 80/987/EEG <sup>(1)</sup> av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagare vid arbetsgivares insolvens, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG <sup>(2)</sup> den att det för att ett företag skall anses vara verksamt på en viss medlemsstats territorium krävs att företaget har filial eller fast driftställe i den medlemsstaten?
2. Om fråga 1 besvaras nekande, vilka villkor skall uppfyllas för att ett företag skall anses vara verksamt i flera medlemsländer?
3. Om bolaget skall anses verksamt på flera medlemsstaters territorium och en arbetstagare utför arbete åt bolaget i flera av dessa medlemsstater; enligt vilka kriterier bestäms var arbetet normalt utförs?
4. Har artikel 8 a i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagare vid arbetsgivares insolvens, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG, direkt effekt?

<sup>(1)</sup> EGT L 283, s. 23.

<sup>(2)</sup> EGT L 270, s. 10.

**Talan väckt den 5 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike**

(Mål C-311/07)

(2007/C 211/45)

Rättegångsspråk: tyska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky och B. Schima)

*Svarande:* Republiken Österrike

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Österrike har åsidosatt artikel 6.1 i rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen <sup>(1)</sup>, genom att inte fastställa en frist enligt den bestämmelsen för att införa läkemedel i de gula eller gröna avsnitten i lagen om ersättning (Erstattungskodex), och
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Syftet med direktiv 89/105/EEG är bland annat att undanröja skillnader i nationella åtgärder av ekonomisk art som medlemsstaterna vidtar för att kontrollera läkemedels andel i samhällets sjukvårdskostnader. Detta innefattar åtgärder för att begränsa det antal produkter som omfattas av nationella sjukförsäkringssystem. För att undvika att sådana skillnader hindrar handeln med läkemedel inom gemenskapen, ställs i direktivet vissa krav på förfarandet för att uppföra produkter i den förteckning över läkemedel som omfattas av nationella sjukförsäkringssystem. Följaktligen fastställs i artikel 6.1 i direktivet en frist för att besluta om uppförande av läkemedel i den så kallade positiva förteckningen.

I Österrike finns tre ersättningskategorier i den förteckning över produkter som omfattas av sjukförsäkringssystemet. Det "gröna avsnittet" omfattar läkemedel för vilka utskrivningen och ersättningen utan föregående godkännande av myndigheten för social trygghet är lämplig och motiverad av medicinska och ekonomiska grunder. Kostnader för läkemedel som har införts i det "gula avsnittet" ersätts endast i vissa särskilda välgrundade fall efter föregående godkännande av myndigheten för social trygghet. Slutligen omfattar det "röda avsnittet" läkemedel med avseende på vilka det har getts in en ansökan om införande i de gula eller gröna avsnitten. Kostnader för läkemedel som har införts i det röda avsnittet ersätts i särskilda välgrundade fall efter föregående godkännande av myndigheten för social trygghet, förutsatt att det inte finns något alternativ i det gula eller det gröna avsnittet. En giltig ansökan om att ett läkemedel skall införas i det gula eller det gröna avsnittet i lagen om ersättning innebär således med nödvändighet att läkemedlet uppförs i den röda förteckningen för en viss tid. Enligt österrikiska bestämmelser kan läkemedel inte förbli i det röda avsnittet under mer än 24 månader. Om det genomsnittliga priset inom EU inte kan fastställas utsträcks denna tid till 36 månader.

Denna bestämmelse är oförenlig med artikel 6.1 i direktiv 89/105/EEG, eftersom det inte finns någon garanti för att beslutet om införande av ett läkemedel i det gula eller det gröna avsnittet, såsom krävs enligt den artikeln i direktivet, kommer att fattas inom 90 eller 180 dagar.



Såsom domstolen har slagit fast i domen av den 12 juni 2003 i mål C-229/00, kommissionen mot Finland, skulle direktivets syften äventyras om en medlemsstat kunde införa ett dubbelt förfarande för att upprätta förteckningen över vilka läkemedel som är föremål för en högre ersättningsnivå, där det ena förfarandet uppfyller kraven i artikel 6.1 i direktivet och det andra dels är undantaget från dessa skyldigheter, dels inte följer direktivets syften. Till skillnad från den österrikiska regeringens ståndpunkt är det inte bara ansökningar om uppförande i en positiv förteckning, utan även ansökningar om införande i en särskild kategori av en sådan förteckning som måste behandlas i enlighet med kraven enligt artikel 6.1 i direktivet om, såsom i Österrike, införande i den kategorin medför mer fördelaktiga ersättningsvillkor än införande i en annan kategori eller om hänförandet till denna skall bestå. Det är följaktligen nödvändigt att säkerställa att beslut om sådana ansökningar fattas inom den tid som fastställs i artikel 6.1 i direktivet.

Eftersom österrikisk lagstiftning inte uppfyller detta krav är den oförenlig med den gemenskapsrätt som det har hänvisats till, mot bakgrund av hur denna har tolkats av domstolen.

(<sup>1</sup>) EGT L 40, s. 8.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Paris (Frankrike) den 6 juli 2007 – JVC France SAS mot Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)**

(Mål C-312/07)

(2007/C 211/46)

Rättegångsspråk: franska

#### Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance de Paris

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: JVC France SAS

Motpart: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

#### Tolkningsfrågor

- 1) Skall en videokamera klassificeras under KN-nummer 8525 40 99 om den vid importen inte kan spela in externa videoljudsignaler, men dess videogränssnitt kan ställas in för dv-ingång vid ett senare tillfälle med hjälp av ett datorprogram eller en "dv-uppläsare" (dv-widjet), och videokameran är försedd med strömkretsar som gör att den efter konfigurationen kan spela in externa videoljudsignaler, trots att tillverkaren varken har hänvisat till eller garanterar en sådan möjlighet?
- 2) Om den första frågan skall besvaras jakande, kan det då anses att Europeiska gemenskapernas kommission – med hänsyn till att de på varandra följande ändringarna av de förklarande anmärkningarna medför en ändring av gemenskapens praxis vad gäller klassificeringen av videokameror och ett avsteg från principen att klassificeringen av varorna skall ske på grundval av deras faktiska egenskaper vid tidpunkten för tullklareringen – agerade lagenligt när den valde att genomföra nämnda förändring genom att ändra i de förklarande anmärkningarna, och således valde en retroaktiv tillämpning, i stället för anta en förordning om klassificering som är tillämplig endast framåt i tiden?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil no 3 de Barcelona (Spanien) den 5 juli 2007 – Kirtruna SL y Elisa Viganó mot Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA**

(Mål C-313/07)

(2007/C 211/47)

Rättegångsspråk: spanska

#### Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil no 3 de Barcelona.

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Kirtruna S.L. y Elisa Viganó

Svarande: Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA och Electro Calbet SA

**Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor**

- 1) Skall garantin för att den som övertar ett företag i konkurs eller en produktionsenhet tillhörande det företaget inte blir ansvarig för skulder till följd av anställningsavtal eller andra anställningsförhållanden, under förutsättning att insolvensförfarandet ger ett skydd som minst motsvarar det som ges enligt gemenskapsrättsliga direktiv, endast och uteslutande anses avse skulder som är direkt knutna till anställningsavtal eller andra anställningsförhållanden eller skall denna garanti, inom ramen för ett övergripande skydd av anställdas rättigheter och anställningstryggheten, utsträckas till att även gälla andra avtal som inte i egentlig mening är knutna till en anställning, men som ändå påverkar de lokaler där företagets verksamhet drivs eller påverkar särskilda produktionsmedel som är nödvändiga för verksamhetens fortsatta drift?
- 2) I samma syfte att säkerställa de anställdas rättigheter, kan mottagaren av en produktionsenhet från den domstol som handlägger konkursen och som godkänner överföringen erhålla en garanti som gäller inte bara rättigheter som följer av anställningsavtal utan som gäller även andra av den insolvente gäldenärens avtal och skyldigheter som är nödvändiga för att säkerställa verksamhetens fortsatta drift?
- 3) Om en person övertar ett företag som är försatt i konkurs eller en produktionsenhet och åtar sig att garantera fortsatt giltighet för alla eller en del av anställningsavtalen, och övertar ansvaret för att avtalen fullföljs, kan denna person då erhålla en garanti för att varken några andra av den gamle arbetsgivarens skyldigheter som har samband med avtalen eller förhållandena som han har övertagit ansvaret för, särskilt oförutsedda skatteskulder eller skulder avseende social trygghet, eller rättigheter som innehavare av rättigheter och skyldigheter enligt avtal som ingåtts av den insolvente gäldenären och som överförs till förvärvaren som helhet eller som en produktionsenhet, kommer att göras gällande mot eller övergå till honom?
- 4) Kan direktiv 23/2001<sup>(1)</sup> tolkas på så sätt att det innebär att inte bara anställningsavtal kan ges skydd i samband med övergång av produktionsenhet eller företag som genom domstols eller myndighets beslut förklarats vara insolventa och försatts i likvidation, utan även andra avtal som direkt och omedelbart påverkar upprätthållandet av dessa avtal?
- 5) Är artikel 149.2 i konkurslagen, när den hänvisar till övergång av ett företag, oförenlig med artikel 5.2 a i ovannämnda direktiv 23/2001, i det att ansvaret för de skyldigheter som avser eller hänför sig till en anställning och som åligger den person som försatts i konkurs eller är insolvent övergår till den nye arbetsgivaren, särskilt skulder avseende social trygghet som konkursföretaget inte har betalat?

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 23/2001 av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, s. 16).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av  
korkein hallinto-oikeus (Finland) den 10 juli 2007 – Lahti  
Energia Oy**

(Mål C-317/07)

(2007/C 211/48)

Rättegångsspråk: finska

**Hänskjutande domstol**

Korkein hallinto-oikeus.

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Lahti Energia Oy

Övriga parter: Lahten ympäristölautakunta (miljötillståndsverket i Lahti), Hämeen ympäristökeskus (Tavastlands miljöcentral) och Salpausselän luonnonystävät ry

**Tolkningsfrågor**

- 1) Skall artikel 3.1 i direktiv 2000/76/EG<sup>(1)</sup> tolkas så, att direktivet inte omfattar förbränning av avfall i gasform?
- 2) Är en förgasningsanläggning i vilken gas framställs genom pyrolys en förbränningsanläggning i den mening som avses i artikel 3.4 i direktiv 2000/76/EG, även om anläggningen i fråga inte har en förbränningslinje?
- 3) Är förbränningen i en kraftverkspanna av en produktgas som framställts i en förgasningsanläggning och som har renats efter förgasningsprocessen, ett förfarande som omfattas av artikel 3 i direktiv 2000/76/EG? Är det härvid av betydelse att den renade gasprodukten ersätter fossila bränslen och kraftverkets utsläpp minskar i förhållande till den genererade energin vid användning av renad gasprodukt från avfall jämfört med om andra bränslen används? Är det av betydelse för tolkningen av tillämpningsområdet för direktiv 2000/76/EG om förgasningsanläggningen och kraftverket med hänsyn till tekniska och funktionella aspekter såväl som deras avstånd till varandra utgör en enda anläggning eller om produktgasen som har framställts och renats i förgasningsanläggningen transporteras och kan användas på annan ort till exempel för att generera energi, som bränsle eller för andra syften?
- 4) Under vilka förutsättningar kan produktgas som har framställts och renats i en förgasningsanläggning anses vara en produkt, så att den inte längre omfattas av bestämmelserna om avfall?

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall (EGT L 332, s. 91).

Överklagande ingett den 11 juli 2007 av 3F, tidigare Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 23 april 2007 i mål T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-319/07 P)

(2007/C 211/49)

Rättegångsspråk: engelska

#### Parter

Klagande: 3F, tidigare Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (ombud: A. Bentley, Barrister och A. Worsøe, advokat)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission, Konungariket Danmark och Konungariket Norge

#### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara förstainstansrättens beslut av den 23 april 2007 i mål T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark mot Europeiska gemenskapernas kommission,
- fastställa att klagandens talan i mål T-30/03 kan tas upp till sakprövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna för överklagandet.

#### Grunder och huvudargument

Klaganden har yrkat att det angripna beslutet skall ogiltigförklaras på följande grunder:

1. Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den med stöd av mål C-67/96, Albany fastslog att det med stöd av klagandebolagets egen konkurrensförmåga under förhandlingar om kollektivavtal inte kunde fastläsas att det var individuellt berört.
2. Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det med stöd av sociala aspekter inte kunde fastläsas att klagandebolaget var individuellt berört.
3. Förstainstansrätten tillämpade den rättspraxis som följer av domarna i målen Plaumann och ARE felaktigt genom att fastställa att klaganden inte kan anses vara individuellt berörd endast för att mottagarna ges det ifrågakvarande stödet genom en minskning av ersättningsanspråken från sjöfolk som erhåller skattereduktion
4. Förstainstansrätten tillämpade den rättspraxis som följer av domarna i målen Van der Kooy och CIRFS felaktigt genom att fastställa att klagandens egna intressen som förhandlare inte påverkades av skatteåtgärder.

Överklagande ingett den 11 juli 2007 av Antartica Srl av den dom som förstainstansrätten meddelade den 10 maj 2007 i mål T-47/06, Antartica Srl mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-320/07 P)

(2007/C 211/50)

Rättegångsspråk: engelska

#### Parter

Klagande: Antartica Srl (ombud: E. Racca, avvocati, och A. Fusillo, avvocato)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), The Nasdaq Stock Market, Inc.

#### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara det beslut som har fattats av den andra överklagandenämnden,
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

#### Grunder och huvudargument

Sökanden hävdar att förstainstansrättens tolkning av artikel 8.5 i förordning nr 40/94 <sup>(1)</sup> inte står i överensstämmelse med den definition av begreppet notorisk som gäller sedan mål C-372/97 General Motors.

<sup>(1)</sup> EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'Etat (Belgien) den 12 juli 2007 – Coditel Brabant SA mot 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale**

(Mål C-324/07)

(2007/C 211/51)

Rättegångsspråk: franska

#### Hänskjutande domstol

Conseil d'Etat

## Parter i målet vid den nationella domstolen

*Sökande:* Coditel Brabant SA

*Svarande:* 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

## Tolkningsfrågor

1. Kan en kommun, utan anbudsförfarande, ansluta sig till ett kooperativt bolag som enbart består av andra kommuner och sammanslutningar av kommuner (mellankommunal verksamhet [ett kommunalförbund, ö. a.]) och överlåta förvaltningen av sitt nätverk för kabelsändning till det bolaget, då bolaget utövar huvuddelen av sin verksamhet för de anslutna medlemmarna och beslut om verksamheten fattas av bolagsstyrelsen och områdesstyrelserna inom ramen för den befogenhet som delegerats till dem, när dessa organ består av myndighetsrepresentanter som fattar majoritetsbeslut?
2. Möjliggör det inflytande över det kooperativa bolagets beslut som genom ovannämnda organ utövas av samtliga medlemmar, eller av vissa medlemmar i de områden eller underområden där nätverket nyttjas, att medlemmarna kan utöva en sådan kontroll över bolaget att den motsvarar deras kontroll av egna genomförandeorgan?
3. Måste detta inflytande och denna kontroll, för att anses motsvara det inflytande och den kontroll som medlemmarna har över egna genomförandeorgan, utövas individuellt av varje ansluten medlem eller är det tillräckligt att inflytandet och kontrollen utövas gemensamt av en majoritet av medlemmarna?

## Talan väckt den 11 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-325/07)

(2007/C 211/52)

Rättegångsspråk: franska

### Parter

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet)

*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/18/EG av den 27 mars 2003 om ändring av rådets direktiv 83/477/EEG om skydd för

arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet (<sup>1</sup>) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa det direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktiv 2003/18/EG löpte ut den 14 april 2006.

<sup>(1)</sup> EUT L 97, s. 48.

## Talan väckt den 13 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-328/07)

(2007/C 211/53)

Rättegångsspråk: franska

### Parter

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils)

*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (<sup>1</sup>) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2004/48/EG löpte ut den 29 april 2006.

<sup>(1)</sup> EUT L 157, s. 45 och – rättelse – EUT L 195, s. 16.

**Talan väckt den 13 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike**

(Mål C-329/07)

(2007/C 211/54)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils)

*Svarande:* Republiken Frankrike

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter<sup>(1)</sup> genom att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Fristen för införliva direktiv 2004/48/EG gick ut den 29 april 2006.

<sup>(1)</sup> EUT L 157, s. 45, och rättelse i EUT L 195, s. 16.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrike) den 17 juli 2007 – Regie Networks mot Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne**

(Mål C-333/07)

(2007/C 211/55)

Rättegångsspråk: franska

**Hänskjutande domstol**

Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrike).

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

*Klagande:* Regie Networks

*Motpart:* Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

**Giltighetsfrågor**

Är kommissionens beslut nr N 679/97 av den 10 november 1997, genom vilket kommissionen beslutade att inte inkomma med några invändningar mot de ändringar som föreslagits i den stödordning för radioutsändningar som infördes genom dekret 92-1053<sup>(1)</sup>, giltig med avseende på 1) dess motivering, 2) bedömningen av huruvida finansieringen av den stödordning för radioutsändningar som infördes för perioden 1998–2002 är förenlig med EG-fördraget och 3) det skäl som grundas på att stödordningens budgetmedel inte har ökat?

<sup>(1)</sup> Dekret nr 92-1053 av den 30 september 1992 om förlängning av en skattelikhande avgift till förmån för en fond till stöd för radioutsändning, *JORF* nr 228 av den 1 oktober 1992, och dekret nr 97-1263 av den 29 december 1997 om införande av en skattelikhande avgift till förmån för en fond till stöd för radioutsändning, *JORF* nr 302 av den 30 december 1997, s. 19194.

**Talan väckt den 19 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg**

(Mål C-340/07)

(2007/C 211/56)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och M. van Beek)

*Svarande:* Storhertigdömet Luxemburg

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor<sup>(1)</sup> genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Fristen för att införliva direktiv 2002/73/EG löpte ut den 5 oktober 2005.

(<sup>1</sup>) EGT L 269, s. 15.

**Talan väckt den 20 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige**

(Mål C-341/07)

(2007/C 211/57)

Rättegångsspråk: svenska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och P. Dejmek)

*Svarande:* Konungariket Sverige

**Yrkanden**

- fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 (<sup>1</sup>) om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv eller, i vart fall, genom att inte underrätta kommissionen om detta,
- förplikta Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 28 april 2006.

(<sup>1</sup>) EUT L 157 s.45

**Talan väckt den 24 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland**

(Mål C-342/07)

(2007/C 211/58)

Rättegångsspråk: grekiska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och B. Schima)

*Svarande:* Republiken Grekland

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG (<sup>1</sup>) av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Fristen för att införliva direktiv 2002/91/EG med den nationella rättsordningen löpte ut den 4 januari 2006.

(<sup>1</sup>) EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

**Talan väckt den 25 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland**

(Mål C-345/07)

(2007/C 211/59)

Rättegångsspråk: grekiska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Zavvos och P. Dejmek)

*Svarande:* Republiken Grekland

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG <sup>(1)</sup> av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Fristen för att införliva direktiv 2004/49/EG med den nationella rättsordningen löpte ut den 30 april 2006.

---

<sup>(1)</sup> EUT L 164, 30.4.2004, s. 44.

**Talan väckt den 25 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland**

(Mål C-346/07)

(2007/C 211/60)

Rättegångsspråk: grekiska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Zavvos och P. Dejmek)

*Svarande:* Republiken Grekland

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/50/EG <sup>(1)</sup> av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 96/48/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Fristen för att införliva direktiv 2004/50/EG med den nationella rättsordningen löpte ut den 30 april 2006.

---

<sup>(1)</sup> EUT L 164, 30.4.2004, s. 114.

## FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

**Förstainstansrättens dom av den 18 juli 2007 – Ente per le Ville vesuviane mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-189/02) <sup>(1)</sup>

*(Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) — Avslutande av finansiellt gemenskapsstöd — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Den slutliga förmånstagarens talerätt — Direkt samband — Rätten till försvar — Åsidosättande av artikel 12 i förordning (EEG) nr 4254/88 i ändrad lydelse — Bristande undersökning)*

(2007/C 211/61)

Rättegångsspråk: italienska

### Parter

*Sökande:* Ente per le Ville vesuviane (Neapel, Italien) (ombud: advokaterna E. Soprano och A. De Angelis)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Flynn och H. Speyart)

### Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut D (2002) 810111 av den 13 mars 2002 om att avsluta finansiellt stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till investeringar i infrastrukturer i Campanien (Italien) avseende ett integrerat system för att utnyttja tre vesuvianska villor (FEDER n° 86/05/04/054).

### Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Ente per le Ville vesuviane skall ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EGT C 191, 10.8.2002.

**Förstainstansrättens dom av den 19 juli 2007 – Bouychou mot kommissionen**

(Mål T-344/04) <sup>(1)</sup>

*(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Beslut om återbetalning av statligt stöd som Frankrike beviljat bolaget Stardust Marine — Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom av domstolen)*

(2007/C 211/62)

Rättegångsspråk: franska

### Parter

*Sökande:* Denis Bouychou, förvaltare vid genomförandet av planen för avyttring av bolaget Stardust Marine (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna B. Vatier och M. Verger)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och C. Giolito)

### Saken

Talan om ersättning för den skada som påstås ha orsakats genom kommissionens beslut 2000/513/EG av den 8 september 1999, rörande det stöd som Frankrike beviljat företaget Stardust Marine, vilket företräds av Denis Bouychou, i egenskap av förvaltare vid genomförandet av planen.

### Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 262, 23.10.2004.



**Förstainstansrättens dom av den 19 juli 2007 – FG Marine mot kommissionen**

(Mål T-360/04) <sup>(1)</sup>

*(Utomobligatoriskt skadestånd — Beslut i vilket det förordnas om återkrav av det statliga stöd som Frankrike beviljat Stardust Marine — Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom från EG-domstolen)*

(2007/C 211/63)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

Sökande: FG Marine SA (Roissy, Charles de Gaulle, Frankrike) (ombud: advokaten M.-A. Michel)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och C. Giolito)

**Saken**

Yrkande om ersättning för den skada som påstås ha orsakats av kommissionens beslut 2000/513/EG av den 8 september 1999 om det stöd som Frankrike beviljat företaget Stardust Marine.

**Domslut**

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 262 av den 23.10.2004.

**Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 27 juni 2007 – V mot parlamentet**

(Mål T-345/05 R II)

*(Interimistiskt förfarande — Upphävande av immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet — Begäran om uppskov med verkställigheten — Krav på skyndsamhet)*

(2007/C 211/64)

Rättegångsspråk: engelska

**Parter**

Sökande: V (ombud: J. Lofthouse och E. Hayes, barristers, och M. Monan, solicitor)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: H. Krück, D. Moore och M. Windisch)

**Saken**

Begäran om omprövning av den ansökan om interimistiska åtgärder som förstainstansrättens ordförande avsåg genom beslut av den 16 mars 2007 i mål T-345/05 R, V mot parlamentet, ej publicerad i rättsfallssamlingen.

**Avgörande**

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

**Förstainstansrättens beslut av den 25 juni 2007 – Drax Power m.fl. mot kommissionen**

(Mål T-130/06) <sup>(1)</sup>

*(Talan om ogiltigförklaring — Miljö — Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Föreslagen ändring av den nationella fördelningsplanen — Kommissionens avslag — Avvisning)*

(2007/C 211/65)

Rättegångsspråk: engelska

**Parter**

Sökande: Drax Power Ltd (Selby, Förenade kungariket), Great Yarmouth Power Ltd (Swindon, Förenade kungariket), International Power plc (London, Förenade kungariket), Npower Cogen Ltd (Swindon), RWE Npower plc (Swindon), ScottishPower Generation Ltd (Glasgow, Förenade kungariket) och Scottish and Southern Energy plc (Perth, Förenade kungariket) (ombud: I. Glick, QC, och M. Cook, barrister)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och X. Lewis)

**Saken**

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2006) 426 slutlig av den 22 februari 2006 om den föreslagna ändringen av den nationella planen för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har anmält i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG.

**Avgörande**

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökandena skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

(<sup>1</sup>) EUT C 165, 15.7.2006.

**Talan väckt den 31 maj 2007 – KEK DIAGLOS mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-190/07)

(2007/C 211/66)

Rättegångsspråk: grekiska

**Parter**

*Sökande:* KEK DIAGLOS (Peristeri Attikis, Grekland) (ombud: advokaten D. Chatzimichalis)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- av de skäl som anges, ogiltigförklara beslut 23/II/2006, fattat av Europeiska gemenskapernas kommission, och varje därmed konnex rättsakt och/eller beslut av Europeiska gemenskapernas kommission, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Talan avser beslut KOM(2006) 465 slutlig som Europeiska gemenskapernas kommission fattade den 23 februari 2006, genom

vilket sökanden ålades att betala 71 981 euro som återbetalning av de förskott som "KEK XINI" (<sup>1</sup>) erhållit som stöd inom ramen för Princeprogrammet (informationsprogrammet för EU-medborgare), jämte ränta på grund av den oberättigade förseningen och avsaknaden av bevis för projektets genomförande. Sökanden gör gällande att det angripna beslutet saknar grund, innehåller felaktigheter, utgör maktmissbruk och innehåller en bristfällig och felaktig motivering.

Till skillnad från vad kommissionen – enligt sökanden, felaktigt och oberättigat – har slagit fast hävdar sökanden att den har fullgjort de skyldigheter som följer av det avtal om stöd som sökanden undertecknat för att delta i det aktuella programmet. När det uppstod förseningar på grund av objektiva svårigheter underrättade sökanden EU:s behöriga organ om detta i tid.

Sökanden hävdar även att "KEK XINI", efter det förskott på 71 981 euro som ursprungligen erhöles, aldrig har erhållit det resterande stödbeloppet. Sökanden anser dock att de arbeten som den har utfört och de kostnader som den har haft inom ramen för projektet överstiger detta belopp.

Av det skälet hävdar sökanden att det angripna beslutet skall ogiltigförklaras, vilket antogs på grund av att bolagets personal underlåtit att hålla EU:s organ, vilka utfört kontroller på plats, uppdaterade. På grund av att den personal som ansvarar för programmet har bytts ut, var det inledningsvis inte möjligt att hålla de nyanställda helt uppdaterade så att dessa kunde samla in de uppgifter som krävdes och omedelbart lämna fullständiga svar.

(<sup>1</sup>) Till följd av den ändring i bolagets bolagsordning som skedde den 12 april 2006 har KEK XINI bytt namn till "KEK DIAGLOS".

**Talan väckt den 26 juni 2007 – Las Palmeras mot rådet och kommissionen**

(Mål T-217/07)

(2007/C 211/67)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter**

*Sökande:* Las Palmeras S. Coop. And. (Sevilla, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 288 238 euro till sökanden, och
- förplikta de svarande institutionerna att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål, ett spanskt bomulls företag, yrkar skadestånd som ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit med anledning av att kapitel 10a i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003<sup>(1)</sup>, som införts genom artikel 1, punkt 20 i förordning (EG) nr 864/2004,<sup>(2)</sup> tillämpats under säsongen 2006/2007. Kapitel 10a i avdelning IV i förordning (EG) nr 1782/2003 innehåller gemensamma bestämmelser rörande direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och särskilda föreskrifter för stöd till jordbrukare.

De bestämmelser som ligger till grund för tvisten ogiltigförklaras i och med Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 7 september 2006 i mål C-310/04, Konungariket Spanien mot kommissionen, på grund av att principen om proportionalitet hade åsidosatts. Genom domen sköts emellertid verkningarna av ogiltigförklaringen upp till dess att en ny förordning antagits, varför nämnda bestämmelser tillämpades även under säsongen 2006/2007.

Med grund i två rapporter som tagits fram av en ekonomisk rådgivningsbyrå avser förevarande talan den skada som branschen lidit på grund av att de ogiltigförklarade bestämmelserna tillämpats Under den aktuella säsongen minskade produktionen av råbomull betydligt, och följaktligen även produktionen av den industriellt rensade bomullen. Stödordningen som anges i rättsakterna innebär att en betydande del av stödet (cirka 65 %) helt frikopplas från bomullsproduktionen, och att jordbrukaren kan behålla stödet även i det fall alternativa grödor odlas. Därigenom blir den förväntade avkastningen per hektar mark vid bomullsodling lägre än vid odling av alternativa grödor. Därmed har situationen lett till att rensningsindustrins intäkter har minskat.

Sökanden gör gällande att de rekvisit som slagits fast i rättspraxis för att aktualisera gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar är uppfyllda i förevarande mål.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1.)

<sup>(2)</sup> Rådets förordning (EG) nr 864/2004 av den 29 april 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system med direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, och om en anpassning av den med anledning av anslutningen av Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien till Europeiska unionen (EUT L 161, s. 48)

### Talan väckt den 26 juni 2007 – Agroquivir mot rådet och kommissionen

(Mål T-218/07)

(2007/C 211/68)

Rättegångsspråk: spanska

### Parter

*Sökande:* Agroquivir, S. Coop. And. de Segundo Grado (Sevilla, Spanien) (ombud: advokaten Luis Ortiz Blanco)

*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 288 238 euro till sökanden, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

---

## Talan väckt den 25 juni 2007 – Aktiebolaget DSV ROAD mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-219/07)

(2007/C 211/69)

Rättegångsspråk: *nederländska*

### Parter

*Sökande:* aktiebolaget DSV ROAD (ombud: advokaterna A. Poelmans, A. Calewaert och R. de Wit)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 24 april 2007 avseende Konungariket Belgiens ansökan (ärende REC 05/02, K(2007)1776), i vilket fastställdes att införselavgifter med 168 004,65 euro som avsågs i Konungariket Belgiens ansökan av den 12 augusti 2002, måste återkrävas och att det inte fanns fog för att efterskänka införselavgifter med 168 004,65 euro som avsågs i Konungariket Belgiens ansökan av den 12 augusti 2002,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Sökanden importerade disketter från Thailand, vilka omfattades av förmånstull i samband med det allmänna preferenssystemet, under förutsättning att denna import omfattades av ett av de behöriga thailändska myndigheterna upprättat ursprungscertifikat, formulär A, i enlighet med artikel 80 i förordning (EG) 2454/93 <sup>(1)</sup>.

Tillsammans med varje tullavgift gav sökanden in ett formulär A som de thailändska myndigheterna hade upprättat. De belgiska myndigheterna medgav därför förmånsbehandling.

Ett antal av de certifikat som de thailändska myndigheterna upprättat ogiltigförklarades, varför varorna inte kunde ges förmånsbehandling vid införsel till EU.

Genom det angripna beslutet beslutade kommissionen att den upplupna tullskulden skulle utkrävas.

Sökanden har först och främst anfört att kommissionen i enlighet med artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92 <sup>(2)</sup> borde ha beslutat att de upplupna tullavgifterna inte skulle utkrävas. Enligt sökanden upprättade de thailändska myndigheterna formulär A certifikat på grund av ett misstag och det finns ingenting som tyder på att exportörerna skulle ha lämnat oriktiga uppgifter. Det är enligt sökanden dessutom fråga om ett misstag, eftersom de thailändska myndigheterna kände till eller borde ha känt till att varorna inte kunde ges förmånsbehandling.

Sökanden har för det andra hävdats att kommissionen borde ha efterskänkt avgifterna, i enlighet med artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92, eftersom särskilda omständigheter föreligger.

---

<sup>(1)</sup> Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

---

## Talan väckt den 29 juni 2007 – Thomson Sales Europe mot kommissionen

(Mål T-225/07)

(2007/C 211/70)

Rättegångsspråk: *franska*

### Parter

*Sökande:* Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Frankrike) (ombud: advokaterna F. Goguel och F. Foucault)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— före avkunnandet av dom, förordna om att samtliga uppgifter, handlingar, protokoll, skriftväxlingar, förarbeten etc. som har resulterat i de två förordningarna nr 2376/94 och nr 710/95 skall ställas till parternas förfogande, och

— i huvudsak ogiltigförklara kommissionens beslut REM nr 03/05 av den 7 maj 2007.

## Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att kommissionens beslut nr REM 03/05 av den 7 maj 2007 skall ogiltigförklaras, vari det slogs fast att det inte är berättigat att efterge importtullar i sökandens fall. Beslutet fattades som en följd av den begäran som de franska nationella myndigheterna ingav till kommissionen, vilka hade begärt att sökanden skulle betala antidumpningstullar på importen av färgtelevisionsmottagare som tillverkats av dess dotterbolag i Thailand och som sökanden hade begärt skulle efterges med stöd av artikel 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen <sup>(1)</sup>.

Sökandebolaget anser att det har rätt till eftergift med stöd av artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92, eftersom det menar att det uppfyller de två villkor som uppställs i denna artikel.

Vad beträffar det första villkoret (att det föreligger en särskild situation) gör sökanden gällande att det faktiskt föreligger en särskild situation i sökandens fall som följer dels av kommissionens agerande, vilken ändrade uppfattning vad gäller tolkningen av lagbestämmelserna i fråga om varors ursprung utan att på lämpligt sätt ha underrättat aktörerna, dels av de nationella myndigheternas agerande, vilka följde kommissionens uppfattning.

Vad beträffar det andra villkoret i artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92 (att det inte föreligger oriktigheter eller vårdslöshet) hävdar sökandebolaget att det inte kan anses ha varit vårdslöst, eftersom det förlitade sig på att den ståndpunkt som kommissionens tjänstemän ursprungligen intog var korrekt. Enligt sökanden hade kommissionens tjänstemän beslutat att inte tillämpa reglerna om ursprung strikt i sökandens fall, utan att tillämpa förmånliga antidumpningstullar på samtliga apparater som tillverkats och exporterats av sökandens dotterbolag i Thailand.

<sup>(1)</sup> EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

### Talan väckt den 20 juni 2007 – Prana Haus mot harmoniseringsbyrån (PRANAHAUS)

(Mål T-226/07)

(2007/C 211/71)

Rättegångsspråk: tyska

#### Parter

Sökande: Prana Haus GmbH (Freiburg, Tyskland) (ombud: Advokaten N. Hebeis)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

## Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva första överklagandenämndens beslut av den 18 april 2007 i ärende R 1611/2006-1,
- förplikta byrån för harmonisering inom den inre marknaden att registrera ansökan 4 839 916 "PRANAHAUS" i registret över gemenskapsvarumärken, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "PRANAHAUS" för varor och tjänster i klasserna 9, 16 och 35 (ansökan nr 4 839 916).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillas.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 <sup>(1)</sup>, då det inte föreligger något absolut registreringshinder för att registrera det sökta varumärket.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

### Talan väckt den 28 juni 2007 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-227/07)

(2007/C 211/72)

Rättegångsspråk: spanska

#### Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez).

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut 2007/243/EG av den 18 april 2007 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Konungariket Spanien

Till stöd för sina yrkanden anför sökanden följande:

- åsidosättande av artiklarna 2 och 3 i förordning 729/70 <sup>(1)</sup> och av artikel 2 i förordning 1258/1999 <sup>(2)</sup> på grund av att det inte har skett några sådana fel som kommissionen har åberopat när det särskilt gäller leveransställen för råvaror, och som avser att den autonoma regionen Extremaduras inspektörer inte har utfört några kontroller nattetid, att verifikat avseende vägning inte har sparats och att följesedlar undertecknats i klump;
- i andra hand ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen eftersom kommissionen har beslutat om en finansiell korrigering avseende samtliga kvantiteter levererade tomater, trots att den huvudsakliga felaktighet som ligger till grund för korrigeringen endast berör de kvantiteter som levererats nattetid, och att det därför är möjligt att begränsa korrigeringen till att endast avse sådana kvantiteter.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 94, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 23).

<sup>(2)</sup> Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 160, s. 103).

**Talan väckt den 29 juni 2007 – Malheiro mot kommissionen**

(Mål T-228/07)

(2007/C 211/73)

Rättegångsspråk: engelska

**Parter**

Sökande: Ana Malheiro (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten C. Ebrecht)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som generaldirektören för avdelningen Personal och administration vid Europeiska kommissionen fattade den 30 april 2007 om avslag på överklagande nr R/6/07 som registrerades den 8 januari 2007 och avsåg beslutet från Europeiska kommissionens GD ADMIN om att inte bevilja sökanden några andra bidrag än det reducerade dagtraktamentet på 28,78 euro,
- förplikta svaranden att för perioden 16 november 2006–31 oktober 2008 till sökanden utge fullt dagtraktamente på 115,09 euro i enlighet med kommissionens beslut K (2006) 2003 av den 1 juni 2006 om utstationering av nationella experter till kommissionen, med avdrag för de summor som redan utbetalats till sökanden i dagtraktamente, jämte ett extra månadsbidrag på 542,55 euro,
- förplikta svaranden att ersätta sökanden för de flyttkostnader hon har haft,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Sökanden arbetar som utstationerad nationell expert för kommissionen. Hon önskar erhålla 1) fullt dagtraktamente i stället för det reducerade dagtraktamente som kommissionen har beviljat, och ii) ett ytterligare månadsbidrag i stället för ersättning för flyttkostnader.

Till stöd för talan gör sökanden för det första gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning när den fastställde att sökanden hade hemvist i Bryssel därför att hennes man har hemvist där. Sökanden anför att hennes vistelse i Bryssel endast är tillfällig och att hon i samma utsträckning som alla andra utstationerade nationella experter drabbas av de olägenheter och nackdelar som följer av utstationeringens tillfälliga karaktär.

Vidare gör sökanden gällande att kommissionen åsidosatte principen om likabehandling och artikel 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom artikel 20.3 b i kommissionens beslut om utstationering av nationella experter till kommissionen diskriminerar utstationerade nationella experter som är gifta i förhållande till ogifta utstationerade nationella experter som lever tillsammans med någon i ett förhållande.

Dessutom gör sökanden gällande att denna diskriminering, liksom det i förhållande till sökandens traktamente högre traktamente som beviljas ogifta män som utstationeras som nationella experter (oavsett om de lever i ett förhållande eller inte), strider mot artikel 141 EG och principen om lika lön för kvinnor och män samt mot direktiv 2000/78/EG<sup>(1)</sup> och proportionalitetsprincipen.

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EUT L 303, 2000, s. 16).

**Överklagande ingett den 5 juli 2007 av Maddalena Lebedef-Caponi av den dom som personaldomstolen meddelade den 25 april 2007 i mål F-71/06, Lebedef-Caponi mot kommissionen**

**(Mål T-233/07 P)**

(2007/C 211/74)

Rättegångsspråk: franska

#### Parter

*Klagande:* Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Storhertigdömet Luxemburg) (ombud: advokaten F. Frabetti)

*Övrig part i målet:* Europeiska gemenskapernas kommission

#### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva personaldomstolens dom av den 25 april 2007 i mål F-71/06,
- bifalla de yrkanden som sökanden framställt i första instans och således uppta talan i mål F-71/06 till sakprövning och bifalla talan,
- i andra hand, återförvisa målet till personaldomstolen för ny prövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

#### Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar i överklagandet att personaldomstolens dom, i vilken den ogillade sökandens talan om ogiltigförklaring av hennes karriärutvecklingsrapport för perioden den 1 januari-31 december 2004, skall upphävas.

Till stöd för överklagandet gör sökanden gällande att personaldomstolen har gjort en oriktig tolkning och bedömning av de faktiska omständigheterna, vilket medförde att personaldomstolen ansåg att den kritiska bedömning som gjorts av sökanden i hennes karriärutvecklingsrapport, var välgrundad.

**Talan väckt den 3 juli 2007 – Koninklijke Grolsch NV mot kommissionen**

**(Mål T-234/07)**

(2007/C 211/75)

Rättegångsspråk: nederländska

#### Parter

*Sökande:* Koninklijke Grolsch NV (ombud: advokaterna B. W. Biesheuvel och J. K. de Pree)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

#### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- helt eller delvis ogiltigförklara det beslut som riktats till Grolsch,
- upphäva eller nedsätta de böter som påförts Grolsch, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

#### Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter kommissionens beslut av den 18 april 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärenden nr COMP/B-2/37.766) – nederländska ölmarknaden). Sökanden ålades böter genom detta beslut.

Sökandena anför tre processuella invändningar till stöd för sin ansökan. Sökanden anser inledningsvis att förfarandet pågick under för lång tid och att principen om en skälig tidsfrist därmed har åsidosatts. Sökanden anser vidare att rätten till försvar har åsidosatts eftersom sökanden inte fått tillgång till de svar som lämnats av övriga berörda. Sökanden anser dessutom att principerna om god förvaltningssed, däribland noggrannhetsprincipen och presumptionen om att alla är oskyldiga fram till dess att motsatsen har bevisats har åsidosatts, eftersom kommissionen har agerat partiskt vid sin prövning, inte har beaktat vissa omständigheter och gjort en ofullständig eller slarvig prövning.

Sökanden anför vidare sex invändningar mot kommissionens bedömning i sak. Sökanden anser att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG, kravet på motivering och principerna om god förvaltningssed när den bedömde det påstådda syftet med samarbetet, antalet konsumenter bland restauranger och försäljningsställen för hemmakonsumtion, den påstådda samordningen av andra affärsvillkor, de påstådda avtalen och eller samordningen av priser och prisstigningar för såväl restauranger som försäljningsställen för hemmakonsumtion, inbegripet öl som säljs under egna etiketter. Sökanden anser även att kommissionen har felbedömt gärningens varaktighet och huruvida sökanden direkt har deltagit i den påstådda gärningen.

Sökanden anför slutligen två invändningar avseende storleken på de böter som påförts sökanden. Enligt sökanden har kommissionen åsidosatt artikel 23.1 i förordning nr 1/2003<sup>(1)</sup> genom att tillämpa ett omsättningsbegrepp vid fastställandet av det högsta tillåtna bötesbeloppet på 10 procent som även omfattar punktskatter. Sökanden kritiserar likaså böternas överdriva storlek. I ett liknande belgiskt ölärende<sup>(2)</sup> satte kommissionen ned böterna eftersom förfarandet pågått så länge med det skedde inte i detta ärende.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

<sup>(2)</sup> Ärende nr IV/37.614/F3 PO/Interbrew och Aljen-Maes (EGT L 200, s. 1).

#### Talan väckt den 4 juli 2007 – Bavaria mot kommissionen

(Mål T-235/07)

(2007/C 211/76)

Rättegångsspråk: nederländska

#### Parter

Sökande: Bavaria NV (ombud: advokaterna O.W. Brouwer, D. Mes och A.C.E. Stoffer)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

#### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— helt eller delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 april 2007 om ett förfarande i enlighet med artikel 81 i

EG-fördraget (ärende COMP/B-2/37.766 – nederländska ölmarknaden) – K(2007) 1697 slutlig) såvitt det angår Bavaria NV,

— eller, alternativt, nedsätta de böter som Bavaria NV ålagts, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

#### Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan mot kommissionens beslut av den 18 april 2007 om ett förfarande i enlighet med artikel 81 i EG-fördraget (ärende COMP/B-2/37.766 – nederländska ölmarknaden) genom vilket sökanden ålades böter.

Till stöd för talan anför sökanden för det första att principen om god förvaltningssed har åsidosatts, genom att kommissionen har underlåtit att göra en fullständig, noggrann och opartisk undersökning.

För det andra har kommissionen åsidosatt artikel 81 EG genom uppenbart oriktiga bedömningar, felaktig rättstillämpning vid fastställandet av överträdelsen, åsidosättande av oskuldspresumtionen, legalitetsprincipen och motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG.

För det tredje är kommissionens fastställande av överträdelsens varaktighet felaktigt.

För det fjärde har kommissionen åsidosatt artikel 23 i förordning nr 1/2003<sup>(1)</sup>, de på denna grundade bötesriktlinjerna<sup>(2)</sup>, likhetsprincipen och proportionalitetsprincipen vid fastställandet av det bötesbelopp som sökanden ålades att betala.

För det femte gör sökanden gällande att kommissionens undersökning uppenbarligen har pågått under en längre tid än vad som kan anses rimligt. Undersökning varade i drygt sju år.

För det sjätte anför sökanden att kommissionen har åsidosatt väsentliga formföreskrifter, principen om god förvaltningssed och rätten till försvar genom att neka sökanden tillgång till de svar som andra bryggerier lämnade på anmärkningarna och delar av ärendet hos kommissionen som var av grundläggande vikt för sökandens försvar.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

<sup>(2)</sup> Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget (EGT C 9, 1998, s. 3).



## Talan väckt den 4 juli 2007 – Förbundsrepubliken Tyskland mot kommissionen

(Mål T-236/07)

(2007/C 211/77)

Rättegångsspråk: tyska

### Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och J. Müller)

Svarande: kommissionen

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— Ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 1901 av den 27 april 2007 om granskning och godkännande av räkenskaperna för medlemsstaternas utbetalningsställen beträffande utgifter som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) avseende räkenskapsåret 2006 i den mån som sökanden i beslutet åläggs att betala 1 750 616,27 euro, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Sökanden har invänt mot kommissionens beslut K(2007) 1901 av den 27 april 2007 om granskning och godkännande av räkenskaperna för medlemsstaternas utbetalningsställen beträffande utgifter som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) avseende räkenskapsåret 2006 och yrkat att beslutet skall ogiltigförklaras i fråga om vissa belopp avseende exportbidrag som inte kan indrivnas och som det ålagts sökanden att betala till hälften.

Som grund för sin talan gör sökanden i första hand gällande att kommissionens tillämpning av artikel 32.5 i förordning nr 1290/2005 <sup>(1)</sup> är rättsstridig. Enligt sökandens uppfattning är denna bestämmelse inte tillämplig i de fall som skall anmälas enligt artikel 5.2 i förordning (EEG) nr 595/91 <sup>(2)</sup>.

I andra hand gör sökanden gällande att kommissionen i vissa av de omstridda fallen har åsidosatt principen om god administration, eftersom kommissionen har åsidosatt sina förpliktelser i

sin unilateralt bindande förklaring i protokollet av den 4 maj 1995.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets förordning (EEG) nr. 595/91 av den 4 mars 1991 om oriktigheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och om organisationen av ett informationssystem på detta område och om upphävande av förordning (EEG) nr 283/72 (EGT L 67, s. 11).

## Talan väckt den 26 juni 2007 – CityLine Hungary mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-237/07)

(2007/C 211/78)

Rättegångsspråk: ungerska

### Parter

Sökande: CityLine Hungary kft. (Vecsés, Ungern) (ombud: Á. Menyhei)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artikel 2c punkt 1 i kommissionens förordning (EG) nr 375/2007 av den 30 mars 2007, offentliggjord i *Europeiska unionens officiella tidning* den 4 april 2007, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive advokatkostnader.

### Grunder och huvudargument

Sökandens talan avser artikel 2c punkt 1 i förordning (EG) nr 1702/2003, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 375/2007 <sup>(1)</sup>. I denna artikel regleras den fortsatta driften av vissa luftfartyg som är registrerade i medlemsstaterna.

Sökanden, som ägnar sig åt lufttransporter av diverse varor, hävdar att de ifrågasatta bestämmelserna i förordning nr 375/2007 berör honom direkt och personligen.

Till stöd för sin talan anför sökanden att artikel 2c i förordning nr 375/2007 utgör ett åsidosättande av den allmänna rättssäkerhetsprincipen. Enligt sökanden knyts i den ifrågasatta förordningen rekvisitet avseende luftfartygens operationer till en tidigare inträffad omständighet, nämligen att registrering skall ha skett före den aktuella medlemsstatens anslutning till unionen, en omständighet som i förevarande fall uppenbarligen inte kunde förutses av kretsen av berörda personer.

Sökanden hävdar också att den ifrågasatta artikeln i förordning nr 375/2007 innebär ett åsidosättande av den proportionalitetsprincip som stadgas i artikel 5 EG. Sökanden anför i det avseendet att den ifrågasatta bestämmelsen utgör en oproportionerlig restriktion för personer vars luftfartyg registrerades i en medlemsstat efter anslutningen. Enligt sökanden införs genom denna artikel bestämmelser och rekvisit som är onödiga och irrelevanta ur flygsäkerhetssynpunkt och som går längre än vad som är nödvändigt för att de ändamål som uppställs i EG-fördraget skall uppnås.

(<sup>1</sup>) Kommissionens förordning (EG) nr 375/2007 av den 30 mars 2007 om ändring av förordning (EG) nr 1702/2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer (EUT L 94, s. 32).

#### Talan väckt den 11 juli 2007 – Ristic m.fl. mot kommissionen

(Mål T-238/07)

(2007/C 211/79)

Rättegångsspråk: tyska

#### Parter

*Sökande:* Ristic AG (Burgthann, Tyskland), Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann, Tyskland), Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann, Tyskland) och Rainbow Export Processing SA (San José, Costa Rica) (ombud: advokaten H. Schmidt)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

#### Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut 2007/362/EG av den 16 maj 2007 med stöd av artikel 231 första stycket EG, i den mån detta beslut innebär att beslut 2004/432/EG har ändrats så att Costa Rica inte längre finns med i bilagan till detta senare, varken i den första kolumnen med sin ISO2-

kod eller i den andra kolumnen med sitt namn, och att det inte längre i den åttonde kolumnen finns ett X för att indikera att import från Costa Rica av djur från vattenbruk och av produkter av animaliskt ursprung från vattenbruk i enlighet med beslut 2004/432/EG är tillåten,

- fastställa att Europeiska gemenskapen är skyldig att ersätta den skada som sökandena har lidit till följd av kommissionens beslut, och
- förplikta svaranden att i enlighet med artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler ersätta rättegångskostnaderna.

#### Grunder och huvudargument

Sökandena ifrågasätter kommissionens beslut 2007/362 (<sup>1</sup>), eftersom Costa Rica i detta beslut inte längre finns med i förteckningen över de tredje länder vars planer för kontroll av restsubstanser har godkänts vad gäller djur från vattenbruk och produkter av animaliskt ursprung från vattenbruk.

Sökandena är företag som bedriver en verksamhet som bland annat består av att bearbeta och sälja odlade räkor från vattenbruk i Costa Rica och Ecuador. Sökandena gör gällande att det angripna beslutet berör dem såväl direkt som personligen i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.

Sökandena anför som stöd för sin talan särskilt att det angripna beslutet är rättsstridigt då det strider mot proportionalitetsprincipen. Sökandena hävdar dessutom att deras rätt att yttra sig har åsidosatts liksom att motparten gjort sig skyldig till maktmissbruk.

(<sup>1</sup>) Kommissionens beslut 2007/362/EG av den 16 maj 2007 om ändring av beslut 2004/432/EG om godkännande av de planer för kontroll av restsubstanser som lagts fram av tredje land i enlighet med rådets direktiv 96/23/EG [delgivet med nr K(2007) 2088] (EUT L 138, s. 18).

#### Talan väckt den 9 juli 2007 – Pathé Distribution mot EACEA

(Mål T-239/07)

(2007/C 211/80)

Rättegångsspråk: franska

#### Parter

*Sökande:* Pathé Distribution SAS (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten P. Deprez)

*Svarande:* Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (EACEA)

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att kontrakt nr 2006-09120304D1021001FD1507 inte har sagts upp i behörig ordning av Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur och följaktligen fortfarande är gällande,
- förplikta Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur att utge ett återstående belopp på 9 737 euro till sökanden i enlighet med vad kontraktet föreskriver.

**Grunder och huvudargument**

Sökanden begär i förevarande talan, som grundas på en skiljeklausul, att svaranden ska förpliktas att till sökanden utge en summa som motsvarar vad som återstår enligt kontrakt nr 2006-09120304D1021001FD1507. Kontraktet slöts inom programmet "MEDIA Plus" som rådet antog genom beslut 2000/821/EG<sup>(1)</sup> och avser ekonomiskt gemenskapsstöd för ett projekt beträffande videodistribution av en film.

Kontraktet skrevs under av parterna den 27 juni 2006 och svaranden gjorde en förskottsbetalning till sökanden i enlighet med kontraktets bestämmelserna. Den 8 maj 2007 skickade svaranden en skrivelse till sökanden genom vilken svaranden sade upp nämnda kontrakt. Svaranden anförde som motivering att de totala faktiska kostnaderna för projektet varit lägre än vad som budgeterats och att ingen skriftlig förklaring tillhandahållits i samband med att den finansiella rapporten för nämnda projekt lades fram. Svaranden begärde även att förskottsbetalningen skulle återbetalas. Sökanden hävdar däremot att svaranden enligt kontraktet skulle bidra till 50 % av de faktiska kostnaderna för projektet för videodistribution, och yrkar därför på återbetalning av en inestående summa utöver den förskottsbetalning som redan skett.

Till stöd för sin talan anför sökanden att svaranden sagt upp kontraktet på ett inkorrekt och ogrundat sätt och inte följt de regler för uppsägning som avtalats i kontraktet. Svaranden har bland annat inte angett någon tidsfrist inom vilken sökanden skulle yttra sig om kontraktet genomförts. Sökanden yrkar därför att förstainstansrätten skall fastställa att kontraktet fortfarande är i gällande.

Därutöver bestrider sökanden svarandens motivering till varför svaranden har sagt upp kontraktet, nämligen att sökanden inte fullgjort sina kontraktsevenliga förpliktelser.

<sup>(1)</sup> Rådets beslut 2000/821/EG av den 20 december 2000 om genomförande av ett program för att stimulera utveckling, distribution och marknadsföring av europeiska audiovisuella verk (Media Plus – Utveckling, distribution och marknadsföring) (2001-2005), EGT L 336, s. 82.

**Talan väckt den 4 juli 2007 – Heineken Nederland BV och Heineken NV mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-240/07)

(2007/C 211/81)

Rättegångsspråk: nederländska

**Parter**

*Sökande:* Heineken Nederland BV och Heineken NV (ombud: advokaterna T. Ottervanger och M.A. de Jong)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandenas yrkanden**

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- helt eller delvis ogiltigförklara det beslut som riktats till sökandena,
- upphäva eller nedsätta de böter som påförts sökandena, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Sökandena ifrågasätter kommissionens beslut av den 18 april 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärenden nr COMP/B-2/37.766 – nederländska ölmarknaden). Sökandena ålades böter genom beslutet.

Sökanden åberopar ett antal processuella invändningar till stöd för sin ansökan. Sökandena åberopar inledningsvis att principen om god förvaltningssed har åsidosatts under kommissionens granskning och att artikel 27 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts, eftersom kommissionen inte har haft tillgång till svarskrifterna från de andra företagen. Sökandena åberopar också att kommissionens granskning inte har varit noggrann och opartisk. Sökandena åberopar vidare att kommissionen genom sitt agerande har åsidosatt principen att alla är oskyldiga fram till dess att motsatsen har bevisats. Kommissionen har dessutom inte lämnat sökandena en skälig tidsfrist att yttra sig och har därmed åsidosatt sökandenas rätt till försvar.

Sökandena åberopar även att artikel 81 EG har åsidosatts. Sökandena anför till stöd för detta påstående bristfällig bevisning samt att presumptionen att alla är oskyldiga fram till dess att motsatsen har bevisats och motiveringsprincipen har åsidosatts. Sökandena förnekar även att de ingått avtal sinsemellan eller att de ingått konkurrensbegränsande samverkan. Sökandena anför vidare att kommissionens fastställande av gärningens varaktighet är felaktig.

Sökandena åberopar även ett antal invändningar avseende fastställandet av bötesbeloppet. Sökandena hävdar inledningsvis att artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts, att riktlinjerna för beräkning av böter har tillämpats felaktigt, att likhetsprincipen har åsidosatts, att rättsäkerhetsprincipen har åsidosatts, att proportionalitetsprincipen har åsidosatts och att kravet på motivering har åsidosatts. Sökandena anser att kommissionen har felbedömt gärningens allvar, bland annat när den bedömde gärningens karaktär, genom att inte beakta dess begränsade inverkan på marknaden och genom att göra en felaktig bedömning av den relevanta geografiska marknaden. Kommissionen har dessutom felaktigt fastställt utgångspunkten för beräkning av böter, felaktigt multiplicerat den avskräckande verkan och felaktigt fastställt gärningens varaktighet. Kommissionen har dessutom inte tillräckligt beaktat förmildrande omständigheter och den omständigheten att det långa administrativa förfarandet har medfört oproportionerligt höga böter, eftersom kommissionens praxis avseende böternas storlek skärpts under mellantiden.

Sökandena anför avslutningsvis att den nedsättning av bötesbeloppet som kommissionen har tillämpat har blivit oproportionerligt låg på grund av det långa administrativa förfarandet.

## Talan väckt den 10 juli 2007 – Buzzi Unicem mot kommissionen

(Mål T-241/07)

(2007/C 211/82)

Rättegångsspråk: italienska

### Parter

Sökande: Buzzi Unicem SpA (ombud: advokaterna C. Viviani och M. Vellano)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 15 maj 2007 avseende den nationella fördelningsplan för utsläppsrätter för växthusgaser som Italien anmälde i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG – på grund av att det strider mot EG-fördraget och mot de principer och bestämmelser som antagits för tillämpningen av fördraget –

såvitt avser åläggandet att ändra den nationella fördelningsplanen genom att avskaffa möjligheten att vidta rationaliseringsåtgärder som innebär att verksamhetsutövaren får behålla en del av de tilldelade utsläppsrätterna vid ”stängning på grund av processer för att rationalisera tillverkningen” (artikel 1.4 och 2.4 i beslutet), och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Enligt det beslut som angrips genom förevarande talan är den nationella fördelningsplan som Italien anmälde genom skrivelse av den 15 december 2006 oförenlig med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG.

Den punkt som särskilt ifrågasätts rör möjligheten för verksamhetsutövaren att behålla en del av de tilldelade utsläppsrätterna när tillverkningsanläggningar eller delar av sådana anläggningar stängs på grund av rationaliseringsprocesser.

Till stöd för sina yrkanden anför sökanden följande:

- Svaranden har felaktigt gjort en egen kritisk bedömning i fråga om ”justering av fördelningar”, genom att utesluta möjligheten att göra så kallade justeringar i efterhand. I det avseendet medger sökanden att denna typ av justeringar skulle kunna snedvrída marknaden och skapa osäkerhet för företagen, och att det skulle strida mot kriterium 10 i bilaga III till ovannämnda direktiv. Enligt sökanden rör det sig snarare om att förhindra att rätten till de tilldelade utsläppsrätterna går förlorade, och därmed rättskapaciteten att förfoga över dessa genom att använda dem i andra anläggningar. I huvudsak är det fråga om att förhindra att det uppstår ett hinder mot att fritt organisera och tillämpa företagets subjektiva rättigheter, vilket för övrigt strider mot principerna om logik, proportionalitet samt miljöskydd och konkurrens enligt artiklarna 5 EG, 174 EG och 157 EG.
- Det angripna beslutet är för övrigt oförenligt med de logiska förutsättningar som ligger till grund för beslutet. I det avseendet preciseras att kommissionen själv i skäl 4 i det angripna beslutet har medgett att det i direktivet föreskrivs en möjlighet för medlemsstaterna att göra justeringar, förutsatt att justeringen inte har retroaktiv verkan och inte skadar gemenskapssystemets funktion. I det aktuella fallet fortsätter verksamhetsutövaren vid de stängda anläggningarna att delta och vara verksam vid andra anläggningar som har tillstånd. Enligt kommissionen själv är det således möjligt att göra en ”justering av fördelningen”.
- Svaranden har underlåtit att förklara det resonemang som legat till grund för att anse att den kritiserade mekanismen är oförenlig med direktivet, såsom ”ex-post adjustment”.

— Principen om likabehandling har åsidosatts, mot bakgrund av vad som föreskrivs i kommissionens beslut om att godkänna den nationella fördelningsplanen för Förenade kungariket.

**Talan väckt den 6 juli 2007 – Dieter Weiler mot harmoniseringsbyrån**

(Mål T-242/07)

(2007/C 211/83)

*Ansökan är avfattad på tyska*

**Parter**

*Sökande:* Dieter Weiler (Pulheim, Tyskland) (ombud: V. von Bomhard, T. Dolde och A. Renck, Rechtsanwälte)

*Svarande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

*Motpart vid överklagandenämnden:* CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva första överklagandenämndens beslut nr R 893/2005-1 av den 29 mars 2007 och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna. Om motparten vid överklagandenämnden ansluter sig skall svaranden och motparten ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

*Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring:* Ordmärket Q2WEB för varor och tjänster som ingår i klasserna 9, 35, 38 och 42 (gemenskapsvarumärke nr 2 418 150).

*Innehavare av gemenskapsvarumärket:* sökanden

*Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket:* CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali.

*Varumärkesrätt som den som ansökt om ogiltigförklaring innehar:* Ordmärket QWEB för tjänster som ingår i klass 42 (gemenskapsvarumärke nr 1 772 078), bildmärket QWEB för tjänster som ingår i klasserna 35, 38 och 42 (gemenskapsvarumärke nr 1 871 201) och ordmärket QWEBMARK för tjänster som ingår i klasserna 35, 38 och 42 (gemenskapsvarumärke nr 1 771 963).

*Annulleringsenhetens beslut:* Ogiltigförklaring av det berörda varumärket.

*Överklagandenämndens beslut:* Överklagandet avslogs.

*Grunder:* Åsidosättande av artikel 52.1 a jämförd med artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94<sup>(1)</sup> eftersom de motstående varumärkena visuellt, fonetiskt och begreppsmässigt inte liknar varandra och skillnaderna mellan tecknen är sådana att det inte föreligger någon risk för att de berörda konsumenterna skall förväxla märkena.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

**Talan väckt den 11 juli 2007 – Republiken Polen mot europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-243/07)

(2007/C 211/84)

*Rättegångsspråk: polska*

**Parter**

*Sökande:* Republiken Polen (ombud: E. Ośniecka-Tamecka)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut 2007/361/EG av den 4 maj 2007 om beräkning av överskjutande lager av andra jordbruksprodukter än socker och de finansiella konsekvenserna av avvecklingen av dessa i samband med Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning [delgivet med nr K(2007) 1979]<sup>(1)</sup> i den mån det avser Republiken Polen, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

I det överklagade beslutet fastställde kommissionen kvantiteten jordbruksprodukter i fri omsättning i de nya medlemsstaterna

vid anslutningen till europeiska unionen som enligt kommissionen skulle betraktas som överskjutande lager i förhållande till normala övergångslager och förpliktade Polen att "erlägga [kostnaderna] för avvecklingen av de berörda kvantiteterna".

Sökanden gör två grunder gällande för sin ogiltighetstalan mot det överklagade beslutet. Åsidosättande av punkt 4 i kapitel 4 i bilaga IV till anslutningsakten<sup>(?)</sup> på grund av bristande befogenhet för kommissionen att meddela det överklagade beslutet och ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Till stöd för sin talan avseende den första grunden gör sökanden gällande att kommissionen när den meddelade det överklagade beslutet överskred sin befogenhet enligt punkt 4 i kapitel 4 i bilaga IV till anslutningsakten, eftersom beslutet medförde en ändring av överenskommelsen i anslutningsakten genom införandet av böter som inte reglerades i anslutningsakten. Dessutom är det överklagade beslutet oförenligt med principen i anslutningsakten enligt vilken medlemsstaterna ansvarar för att faktiskt avveckla överskjutande lager med jordbruksprodukter som i samband med anslutningen befann sig i fri omsättning.

Sökanden åberopar som stöd för påståendet att proportionalitetsprincipen har åsidosatts att målen med det överklagade beslutet är motstridiga och i övrigt inte heller är rättfärdigade. Dessutom är det överklagade beslutet inte lämpligt för en kreditering av kostnaderna för avvecklingen av överskottet. Därutöver innehåller beslutet allvarliga felaktigheter vid fastställandet av storleken på de överskjutande lagren som befann sig i fri omsättning i Polen och beslutet tar inte heller hänsyn till de överskjutande lager som Polen efter anslutningen har avvecklat med egna medel. Beslutet innebär en förpliktelse för Polen att erlägga betalning för avvecklingen av överskottet som i verkligheten inte hade burits av gemenskapen och leder till att gemenskapen orättfärdigt berikas sig på Polens bekostnad. Det överklagade beslutet var inte heller absolut nödvändigt eftersom det inte förelåg någon störning av jordbruksmarknaden efter Polens anslutning till europeiska unionen och det gått lång tid efter anslutningen. Även om beslutet grundas på anslutningsakten, uppfyller beslutet inte något av de fastställda målen inom jordbruket.

<sup>(1)</sup> EUT L 138, s. 14.

<sup>(2)</sup> Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EUT L 236, s. 33).

## Talan väckt den 13 juli 2007 – Campo de Cartagena mot rådet och kommissionen

(Mål T-244/07)

(2007/C 211/85)

Rättegångsspråk: spanska

### Parter

*Sökande:* S.A.T., "Campo de Cartagena" (Murcia, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 288 238 euro till sökanden, och

— förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

## Talan väckt den 13 juli 2007 – Virsa mot rådet och kommissionen

(Mål T-245/07)

(2007/C 211/86)

Rättegångsspråk: spanska

### Parter

*Sökande:* Virsa, S. Coop. L. (Murcia, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 1 655 410 euro till sökanden, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

**Talan väckt den 13 juli 2007 – Coesagro mot rådet och kommissionen**

(Mål T-246/07)

(2007/C 211/87)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter**

*Sökande:* S. Coop. And. Ecijana de Servicios Agropecuarios (Coesagro) (Sevilla, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 1 035 466 euro till sökanden, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

**Talan väckt den 11 juli 2007 – Republiken Slovakien mot kommissionen**

(Mål T-247/07)

(2007/C 211/88)

Rättegångsspråk: slovakiska

**Parter**

*Sökande:* Republiken Slovakien (ombud: J. Čorba)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet till den del det avser sökanden eller, om förstainstansrätten anser det nödvändigt och lämpligt, ogiltigförklara hela det angripna beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Sökandens talan avser kommissionens beslut K(2007) 1979 slutlig av den 4 maj 2007 om beräkning av överskjutande lager av andra jordbruksprodukter än socker och de finansiella konsekvenserna av avvecklingen av dessa i samband med Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning <sup>(1)</sup>, i den lydelse som följer av rättelsen av den 25 maj 2007. Genom det angripna beslutet har kommissionen fastställt de kvantiteter av vissa fruktsorter och ris i fri omsättning i Republiken Slovakien i samband med anslutningen som kan betraktas som överskjutande lager i förhållande till normala övergångslager per den 1 maj 2004. Kommissionen har även ålagt sökanden att erlagga 3 634 miljoner euro för att täcka kostnaderna för att avveckla de berörda kvantiteterna.

Till stöd för talan gör sökanden gällande att svaranden inte var behörig att anta det angripna beslutet.

Vidare hävdar sökanden att svaranden, även om den var behörig att fastställa överskjutande lager i Republiken Slovakien och låta sökanden bära kostnaderna för dessa påstådda överskjutande lager, har åsidosatt anslutningsfördraget <sup>(2)</sup>, genom att inte ha tillämpat den korrekta rättsliga grunden, nämligen artikel 41 i akten om anslutningsvillkoren <sup>(3)</sup>.

Sökanden hävdar även att svaranden, genom det angripna beslutet, har åsidosatt anslutningsfördraget och de allmänna rättsprinciperna om proportionalitet och rättsäkerhet, genom att inte ha styrkt gemenskapens kostnader och andra förluster till följd av underlåtenheten att avveckla sökandens överskjutande lager och genom att inte i tid ha antagit lämpliga regler för avskaffandet av överskjutande lager på sökandens marknad, metoden för att beräkna överskjutande lager och metoden för att beräkna de ekonomiska kostnader som åligger sökanden.

Sökanden gör slutligen gällande att beslutet innebär ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter på grund av att motiveringen är bristfällig.

<sup>(1)</sup> EUT L 138, s. 14.

<sup>(2)</sup> Fördraget om Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen (EUT L 236, 2003, s. 17).

<sup>(3)</sup> Akt om villkoren för Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen (EUT L 236, 2003, s. 33).

## Talan väckt den 12 juli 2007 – Republiken Tjeckien mot kommissionen

(Mål T-248/07)

(2007/C 211/89)

Rättegångsspråk: tjeckiska

### Parter

*Sökande:* Republiken Tjeckien (ombud: T. Boček)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i sin helhet,
- i andra hand, att ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del det avser Republiken Tjeckien,
- förplikta kommissionen att betala tillbaka de belopp som redan har betalats

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att kommissionens beslut K(2007) 1979 slutlig av den 4 maj 2007 om beräkning av överskjutande lager av andra jordbruksprodukter än socker och de finansiella konsekvenserna av avvecklingen av dessa i samband med Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning <sup>(1)</sup> skall ogiltigförklaras. I detta beslut fastställde kommissionen de kvantiteter kött, frukt och ris i fri omsättning i Republiken Tjeckien i samband med anslutningen som kan betraktas som överskjutande lager i förhållande till normala övergångslager den 1 maj 2004. Samtidigt förpliktades sökanden att erlägga 12 287 000 euro för avvecklingen av de berörda kvantiteterna.

Sökanden anför som grund för sin talan att kommissionen har överträtt sina befogenheter enligt punkt 4 i kapitel 4 i bilaga IV i anslutningsakten <sup>(2)</sup> (nedan kallad anslutningsakten) när den i det överklagade beslutet fastställde ett belopp med stöd av den nämnda bestämmelsen som de nya medlemsstaterna förpliktades att erlägga för hela överskottet av jordbruksprodukter till gemenskapens budget.

Sökanden gör även gällande att även om kommissionen skulle ha befogenhet att meddela det överklagade beslutet med stöd av punkt 4 i kapitel 4 i bilaga IV till anslutningsakten, så har kommissionen åsidosatt proportionalitetsprincipen eftersom åtgärden varken är nödvändig eller proportionerlig i förhållande till det eftersträfvade målet med förpliktelsen att avveckla över-skottslager.

Därutöver har kommissionen åsidosatt punkt 2 i kapitel 4 i bilaga IV till anslutningsakten och artikel 10 EG samt åsidosatt rättssäkerhetsprincipen och skyddet för berättigade förväntningar genom att inte definiera begreppet övergångslager och inte meddelade beslutet på ett transparent sätt.

Kommissionen har dessutom åsidosatt punkt 2 i kapitel 4 i bilaga IV till anslutningsakten genom att inte ta hänsyn till samtliga relevanta omständigheter i beslutet.

Avslutningsvis har kommissionen åsidosatt punkt 4 i kapitel 4 i bilaga IV till anslutningsakten genom bristfällig motivering.

<sup>(1)</sup> EUT L 138, s. 14.

<sup>(2)</sup> Akt om villkoren för Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EUT L 236, s. 33).



**Talan väckt den 17 juli 2007 – Sungro mot rådet och kommissionen****(Mål T-252/07)**

(2007/C 211/90)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter***Sökande:* Sungro, S. A. (Córdoba, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 37 188 euro till sökanden, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

**Talan väckt den 17 juli 2007 – Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas mot rådet och kommissionen****(Mål T-253/07)**

(2007/C 211/91)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter***Sökande:* Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas, S.A. (Córdoba, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 1 116 667 euro till sökanden, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

**Talan väckt den 17 juli 2007 – Pinzón mot rådet och kommissionen****(Mål T-254/07)**

(2007/C 211/92)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter***Sökande:* S. Coop. And. Agrícola y Ganadera de Pinzón (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 1 298 861 euro till sökanden, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

**Talan väckt den 17 juli 2007 – Algodonera de Palma mot rådet och kommissionen****(Mål T-255/07)**

(2007/C 211/93)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter***Sökande:* Algodonera de Palma, S. A. (Córdoba, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 2 002 344 euro till sökanden, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

T-228/02 Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran mot rådet (REG 2006, s. II-0000). Enligt sökanden var rådet skyldigt att ta bort sökandens namn från den nämnda förteckningen.

Sökanden gör dessutom gällande att det angripna beslutet antogs i strid med sökandens rätt att bli hörd och att beslutet inte var tillräckligt motiverat.

Sökanden anför även att det angripna beslutet antogs på grundval av handlingar och omständigheter som hänförde till perioden före år 2001 och utan att beakta handlingar och omständigheter avseende perioden efter 2001 och som åberopats av sökanden.

Sökanden gör slutligen gällande att dessa omständigheter utgör maktmissbruk.

(<sup>1</sup>) EUT 2007 L 169, s. 58.

**Talan väckt den 16 juli 2007 – People's Mojahedin Organization of Iran mot rådet**

(Mål T-256/07)

(2007/C 211/94)

Rättegångsspråk: engelska

**Parter**

*Sökande:* People's Mojahedin Organization of Iran (Auvers sur Oise, Frankrike) (ombud: advokat J.P. Spitzer, and D. Vaughan, QC)

*Svarande:* Europeiska unionens råd

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut 2007/445/EG i den del det avser sökanden,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Sökanden yrkar delvis ogiltigförklaring av rådets beslut 2007/445/EG av den 28 juni 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av besluten 2006/379/EG och 2006/1008/EG (<sup>1</sup>) enligt vilka sökanden skall kvarstå på förteckningen över personer, grupper och enheter vars tillgångar och andra finansiella resurser skall vara frysta.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att det angripna beslutet skall ogiltigförklaras eftersom rådet fortsatte att förlita sig på förteckningen i beslut 2006/379/EG i vilken sökanden fanns upptagen. Det beslutet skulle ha ogiltigförklarats eller ändrats av rådet till följd av förstainstansrättens dom i mål

**Talan väckt den 17 juli 2007 – Frankrike mot kommissionen**

(Mål T-257/07)

(2007/C 211/95)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, G. de Bergues, R. Loosli och A.-L. During)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara punkten 3 i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 727/2007 av den 26 juni 2007 (<sup>1</sup>) om ändring av bilagorna I, III, VII och X till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (<sup>2</sup>) i den del punkterna 2.3b iii, 2.3 d och 4 införs i kapitel A i bilagan VII,
- i andra hand, i det fall förstainstansrätten finner att denna talan om delvis ogiltigförklaring inte kan tas upp till sakprövning, ogiltigförklara förordning nr 727/2007 i sin helhet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan begär sökanden att förordning (EG) nr 727/2007 av den 26 juni 2007, i vilken det i jämförelse med förordning (EG) nr 999/2001 föreskrivs om minskade krav på åtgärder för övervakning och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati, delvis eller i andra hand, i sin helhet, skall ogiltigförklaras.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att de ifrågasatta bestämmelserna skall ogiltigförklaras eftersom dessa strider mot försiktighetsprincipen vad avser både uppskattningen och bedömningen av risken.

Sökanden gör gällande att kommissionen har åsidosatt försiktighetsprincipen vid uppskattningen av risken då man bortsett ifrån den vetenskapliga osäkerhet som enligt sökanden består i både risken för överföring till människor av transmissibel spongiform encefalopati andra än bovin spongiform encefalopati och i tillförlitligheten av de test som kommissionen lagt till grund för antagandet av den ifrågasatta förordningen.

Sökanden anser att kommissionen även har åsidosatt försiktighetsprincipen vid bedömningen av risken eftersom de ifrågasatta bestämmelserna inte begränsar risken utan riskerar öka den. Sökanden bedömer det dessutom inte som att denna ökade risk motiveras av de förväntade fördelarna.

<sup>(1)</sup> EUT L 165, s. 8.

<sup>(2)</sup> EUT L 147, s. 1.

## Talan väckt den 17 juli 2007 – Campo de Alcalá del Río mot rådet och kommissionen

(Mål T-258/07)

(2007/C 211/96)

Rättegångsspråk: spanska

### Parter

*Sökande:* S. Coop. And. de Productores del Campo de Alcalá del Río (Sevilla, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

## Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 1 035 466 euro till sökanden, och

— förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

## Talan väckt den 17 juli 2007 – Algusa Algodonera Utrerana mot rådet och kommissionen

(Mål T-259/07)

(2007/C 211/97)

Rättegångsspråk: spanska

### Parter

*Sökande:* Algusa Algodonera Utrerana, S.A. (Sevilla, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

## Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 721 355 euro till sökanden, och

— förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

## Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

**Talan väckt den 17 juli 2007 – Las Marismas de Lebrija mot rådet och kommissionen**

(Mål T-260/07)

(2007/C 211/98)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter**

*Sökande:* Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And. (Sevilla, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

*Svarande:* Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— bifalla förevarande talan om skadestånd enligt artikel 288 EG och förplikta rådet och kommissionen att solidariskt utge skadestånd med totalt 1 575 122 euro till sökanden, och

— förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Grunderna och huvudargumenten är i förevarande mål desamma som i mål T-217/07, Las Palmeras mot rådet och kommissionen.

**Talan väckt den 13 juli 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Banca di Roma SpA**

(Mål T-261/07)

(2007/C 211/99)

Rättegångsspråk: italienska

**Parter**

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: advokaten A. Colabianchi och ombuden F. Amato och M. Wilderspin)

*Svarande:* Banca di Roma SpA

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— förplikta Banca di Roma SpA, med säte i Italien, Rom (00144), Viale Umberto Tupini nr 180, att genom dess juridiska ombud tillse att det belopp som motsvarar bankgarantin av den 28 oktober 1989 utbetalas till Europeiska gemenskapernas kommission,

— som en följd därav förplikta Banca di Roma SpA, med säte i Italien, Rom (00144), Viale Umberto Tupini nr 180, att genom dess juridiska ombud utbetala ett belopp om 412 607,41 euro plus ränta som uppgår till 94,37 euro per dag från den 30 december 2006 till dess att betalning sker, eller det belopp som rätten fastställer, till kommissionen, med säte i Belgien, Bryssel (1039), rue de la Loi nr 200,

— förplikta Banca di Roma SpA, med säte i Italien, Rom (00144), Viale Umberto Tupini nr 180, att genom dess juridiska ombud ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Förevarande talan har i enlighet med artikel 238 EG väckts med stöd av den skiljedomsklausul som återfinns i bankgarantin av den 28 oktober 1989 som ställts av Banco di Roma (numera Banca di Roma) till kommissionen.

Genom beslut C(89) 1241 av den 2 augusti 1989 <sup>(1)</sup> påfördes fjorton tillverkare av svetsade armeringsnät, varav Ferriere Nord SpA, böter av kommissionen, på grund av att de ingått avtal och deltagit i samordnade förfaranden som innebar ett åsidosättande av artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG). Ferriere Nord påfördes böter till ett belopp av 320 000 ecu.

Enligt artikel 4 i beslutet skulle bötesbeloppet betalas av Ferriere Nord inom tre månader från den dag då beslutet delgavs, med förbehåll för möjligheten för Ferriere Nord att låta ställa en bankgaranti som motsvarar huvudbeloppet plus ränta.

Genom en rekommenderad försändelse av den 30 oktober 1989, som mottogs den 7 november 1989, skickade Ferriere Nord en skrivelse av den 26 oktober 1989 till kommissionen. I denna skrivelse ställde sig Banco di Roma (numera Banca di Roma) – filialen i Udine, Italien, garant för Ferriere Nords skuld med avseende på såväl bötesbeloppet om 320 000 ecu som räntan beräknad från den 15 november 1989 till den dag då beloppet erläggs.

I dom av den 27 september 2006 i mål T-153/04 <sup>(2)</sup> angav förstainstansrätten att "kommissionens befogenhet att verkställa [...] beslutet" avseende svetsade armeringsnät hade preskriberats i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning nr 2988/74 (punkterna 53 och 58 i domen i mål T-153/04).

Sökanden anser emellertid inte att nämnda dom har någon inverkan på den bankgaranti som ställts av Banca di Roma. Mot bakgrund av att en sådan garanti är självständig enligt italiensk rätt (vilken är tillämplig i förevarande fall), är Banca di Roma skyldig att utbetala det belopp som motsvarar bankgarantin när kommission begär det och har inte rätt att göra gällande något av de undantag som Ferriere Nord eventuellt har rätt att göra.

(<sup>1</sup>) EGT L 260, s. 1.

(<sup>2</sup>) REG 2004, s. I-0000.

## Talan väckt den 13 juli 2007 – Litauen mot kommissionen

(Mål T-262/07)

(2007/C 211/100)

Rättegångsspråk: litauiska

### Parter

*Sökande:* Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas och E. Matulionytė)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 1979 slutlig (<sup>1</sup>) av den 4 maj 2007 och i andra hand att ogiltigförklara beslutet i den del det avser Republiken Litauen, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

I det överklagade beslutet fastställs alla lager i de nya medlemsstaterna, såväl privata som offentliga, i fri omsättning som går utöver den mängd som den 1 maj 2004 kan betraktas som ett normalt övergångslager, såväl som de belopp som de nya medlemsstaterna skall betala för att ersätta kostnaderna för avvecklingen av dessa lager.

Sökanden anser att det överklagade beslutet är rättsstridigt. Till stöd för sitt överklagande åberopar sökanden fyra grunder.

#### 1. Bristande befogenhet

Sökanden gör gällande att bilaga IV, 4 kapitlet, fjärde stycket, i anslutningsakten inte medför en befogenhet för kommissionen att förplikta medlemsstaterna till kreditering till gemenskapens budget på ett sätt som närmast motsvarar böter, särskilt om kommissionen inte visar att det faktiskt uppstått kostnader för

gemenskapen att avveckla överskottsmängden. Dessutom har kommissionen när den meddelade beslutet överskridit treårsfristen i artikel 41 i anslutningsakten, som är den enda bestämmelse som kan utgöra en rättslig grund för beslutet.

#### 2. Åsidosättande av gemenskapsrätten

*Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen:* Det överklagade beslutet strider mot rättssäkerhetsprincipen, eftersom metoderna och kriterierna för beräkningen av överskottet inte var kända när lagren fastställdes. Detta innebär att medlemsstaterna inte kunde undvika uppkomsten av lageröverskott eller att låta näringsidkarna som skapat ett överskott att finansiera avvecklingen av överskottet. Dessutom har i det överklagade beslutet andra kriterier fastställts och utvidgat förteckningen över de produkter som omfattats jämfört med artikel 4 i förordning 1972/2003, enligt vilken medlemsstaterna utövar en kontroll över överskottslager.

*Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen:* Till skillnad från bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 144/97 om lager av jordbruksprodukter som överskrider vad som kan anses motsvara en normal övergångslagring och som fanns i Österrike, Sverige och Finland, så tar det överklagade beslutet inte bara hänsyn till produkter för vilka det beviljats exportbidrag eller som omfattas av investeringsåtgärder, utan även lager med andra produkter. Denna princip har även åsidosatts genom att olika situationer i de enskilda nya medlemsstaterna behandlas lika och kommissionen utan motivering har underlåtit att ta hänsyn till de specifika omständigheterna som i respektive fall hade lett till en uppkomst av lagren.

*Åsidosättande av principerna om god förvaltning och transparens:* Det överklagade beslutet innehåller ingen tydlig redogörelse för de kriterier som har tillämpats för beräkningen av beloppen. Dessutom ändrades kriterierna ständigt. Även om medlemsstaterna själva har bedömt lagren enligt gemenskapsrätten, har kommissionen gjort en ny bedömning av samma lager med tillämpning av sina egna kriterier utan att ange någon anledning varför medlemsstaternas bedömning skulle vara felaktig och utan att överklaga medlemsstaternas egen bedömning.

*Brott mot bestämmelserna i anslutningsakten:* För det första är beslutet ingen lämplig åtgärd för att uppnå målet att avveckla överskotten, som krävs enligt bilaga IV, kapitel 4, andra stycket, i anslutningsakten. Detta gäller särskilt eftersom det i beslutet inte ens har gjorts ett försök att koppla de utfärdade böterna till faktiska kostnader för gemenskapen. För det andra meddelades beslutet efter att treårsfristen från medlemskapet i artikel 41 i anslutningsakten, inom vilken kommissionen hade kunnat utfärda övergångsbestämmelser, hade löpt ut.

#### 3. Bristande motivering

Det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat eller inte motiverat alls. Detta gäller särskilt i den mån som det i beslutet inte har visats att (och i vilken omfattning) som det har uppstått faktiska kostnader för gemenskapen genom avvecklingen av de aktuella överskottslagren som medlemsstaterna skall finansiera.

#### 4. Uppenbart oriktig bedömning

Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att, för det första, välja en makroekonomisk metod och inte har gjort en bedömning av de faktiska lagren som uppkommit i medlemsstaterna och genom att, för det andra, vid bedömningen av de specifika argument som förts fram av de berörda parterna inte ta hänsyn till de specifika och objektiva omständigheterna i Republiken Litauen som medfört att det uppkommit nationella lager i mjölksektorn.

<sup>(1)</sup> 2007/361/EG: Kommissionens beslut av den 4 maj 2007 om beräkning av överskjutande lager av andra jordbruksprodukter än socker och de finansiella konsekvenserna av avvecklingen av dessa i samband med Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning [delgivet med nr K(2007) 1979] (EUT L 128, s. 14).

#### Talan väckt den 9 juli 2007 – Air One mot kommissionen

(Mål T-266/07)

(2007/C 211/101)

Rättegångsspråk: italienska

#### Parter

*Sökande:* Air One SpA (ombud: advokaterna M. Merola och P. Ziotti)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

#### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 1712 av den 23 april 2007 om införande av allmän trafikplikt på vissa flyglinjer från och till Sardinien, till den del den italienska regeringen genom beslutet åläggs att ge alla lufttrafikföretag som godtar att uppfylla den allmänna trafikplikten tillstånd att trafikera flyglinjerna mellan Sardinien och fastlandet, oavsett om deras godtagande av villkoren sker före eller utgången av den tidsfrist på 30 dagar som föreskrivs i den nationella lagstiftningen (artikel 1 a i beslutet), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

#### Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att artikel 1 a i kommissionens beslut K(2007) 1712 av den 23 april 2007, om införande av allmän trafikplikt på vissa flyglinjer från och till Sardinien med stöd av artikel 4 i rådets förordning nr 2408/92 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen, skall ogiltigförklaras med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder för ogiltigförklaring:

- Det har gjorts en uppenbart felaktig bedömning och motiveringen är ologisk och motstridig. Sökanden hävdar först och främst att kommissionen – genom att ålägga den italienska regeringen att ge alla lufttrafikföretag som åtar sig att bedriva lufttrafik i enlighet med den allmänna trafikplikten tillstånd att bedriva trafik på linjerna i fråga, oavsett från vilket datum som lufttrafikföretaget har för avsikt att inleda trafiken och oavsett om lufttrafikföretagets anbud inkommer före eller efter utgången av den tidsfrist på 30 dagar som föreskrivs i den nationella lagstiftningen – har gjort en felaktig bedömning av de bestämmelser som den nämnda regeringen har infört, mot bakgrund av syftet med de relevanta gemenskapsbestämmelserna. Sökanden hävdar i synnerhet att artikel 4 i förordning nr 2408/92 innebär en skyldighet för medlemsstaterna att uppnå det mål som avser kontinuitet inom statens territorium, genom att införa allmän trafikplikt, vilken – även om den utgör ett undantag från principen om EG-lufttrafikföretagens fria tillträde till flyglinjerna inom gemenskapen – är förenlig med proportionalitetsprincipen och begränsar således i största möjliga mån beviljandet av exklusiva rättigheter och/eller ekonomisk ersättning. Enligt sökanden har den italienska regeringen till fullo iakttagit andemeningen i gemenskapslagstiftningen, med hänsyn till att fastställandet av en slutlig frist för den ”första fasen” av förfarandet för införande av allmän trafikplikt medför följande:
  - Lufttrafikföretagen uppmuntras att inge sina anbud och staten uppmuntras att tilldela den allmänna trafikplikten under den ”första fasen”.
  - Möjligheten att övergå till den ”andra fasen” begränsas, under vilken regeringen är skyldig att genom ett offentligt anbudsförfarande tilldela exklusiva rättigheter, med möjlighet att åta sig ansvaret för den därmed sammanhängande ekonomiska ersättningen.
- Det är för övrigt uppenbart – till skillnad från vad kommissionen implicit har hävdat – att konkurrensen mellan lufttrafikföretagen på de flyglinjer som omfattas av allmän trafikplikt inte kan utövas på samma sätt som på de flyglinjer som inte omfattas av en sådan allmän trafikplikt. En förutsättning för att införa regler om allmän trafikplikt är nämligen att de berörda flyglinjerna kännetecknas av lönsamhetsproblem som medför att inget lufttrafikföretag skulle välja att trafikera linjerna, i enlighet med allmänhetens intresse, på normala marknadsvillkor. Följaktligen är det nödvändigt att införa skyddsmekanismer till förmån för lämpade och omsorgsfulla lufttrafikföretag.
- Sökanden hävdar även att det av kommissionen föreskrivna regelverket är diskriminerande, med hänsyn till att avskaffandet av en slutlig frist för att godta den allmänna trafikplikten under den ”första fasen” huvudsakligen gynnar de lufttrafikföretag som har betydande inflytande på marknaden, genom att göra det möjligt för dessa att inge anbud på de flyglinjer som omfattas av den allmänna trafikplikten efter fristens utgången, då konkurrenter har ingett anbud, i syfte att frånta konkurrenterna marknadsandelar.

- Slutligen anser sökanden att kommissionens resonemang utgör en felaktig rättstillämpning vad beträffar det som utmärker förfarandet för införande av allmän trafikplikt. I det avseendet hävdar sökanden att tillämpningen av en frist som inte är slutlig medför en obegränsad förlängning av den "första fasen" av förfarandet, vilket är ologiskt och står i strid med kommissionens eget påstående att förfarandet för införande av allmän trafikplikt består av två faser, samtidigt som det utgör en enhet.

### Talan väckt den 23 juli 2007 – Martin mot parlamentet

(Mål T-276/07)

(2007/C 211/102)

Rättegångsspråk: franska

#### Parter

*Sökande:* Hans-Peter Martin (Wien, Österrike) (ombud: advokaten É. Boigelot)

*Svarande:* Europaparlamentet

#### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattades av Europaparlamentets generalsekreterare den 10 maj 2007, vilket delgavs sökanden den 14 maj 2007, i vilket det dels slogs fast att ett visst belopp orättmätigt hade betalats till sökanden, dels förordnades att beloppet i fråga skulle återkrävas och att sökanden skulle bära kostnaderna för detta i enlighet med artikel 27.3 i bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter,
- i den utsträckning det är nödvändigt, ogiltigförklara det beslut som fattades av generaldirektören för Europaparlamentets generaldirektorat för finansfrågor den 13 juni 2007 i syfte att verkställa det ovannämnda beslutet av den 10 maj 2007, i vilket sökanden förelades att betala beloppet i fråga eller att inom trettio dagar från beslutet föreslå en skriftlig betalningsplan för parlamentets godkännande,
- i den utsträckning det är nödvändigt, och i förekommande fall, ogiltigförklara samtliga verkställighetsbeslut som föregått förfarandet, eller som kan komma att fattas under förfarandet, och
- i vart fall, förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

#### Grunder och huvudargument

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) upprättade, efter att ha genomfört en granskning av den ersättning för assistenter som sökanden hade beviljats i egenskap av ledamot i Europaparlamentet, en rapport i vilken det konstaterades vissa oegentligheter. Parlamentets generalsekreterare fattade på grundval av den rapporten det angripna beslutet den 10 maj 2007. I det angripna beslutet föreskrevs att sökanden enligt artikel 27.3 i bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter skulle betala tillbaka de belopp som orättmätigt hade utbetalats till honom.

Sökanden åberopar fyra grunder till stöd för sin talan.

Den första grunden avser en felaktig och oriktig tillämpning av bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter, i synnerhet artiklarna 14 och 27.3 i dessa bestämmelser.

Den andra grunden avser en felaktig bedömning av relevansen av de bestyrkande handlingar som sökanden har gett in.

Sökanden åberopar vidare en grund som avser ett åsidosättande av rådets förordning nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget<sup>(1)</sup> samt ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och av icke-diskrimineringsprincipen.

Sökanden åberopar slutligen en grund som avser ett åsidosättande av principen om ett kontradiktoriskt förfarande och av rätten till försvar.

<sup>(1)</sup> EGT L 248, s. 1.

### Överklagande ingett den 18 juli 2007 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 11 maj 2007 i mål F-2/06, Luigi Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-278/07 P)

(2007/C 211/103)

Rättegångsspråk: italienska

#### Parter

*Klagande:* Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

*Övrig part i målet:* Europeiska gemenskapernas kommission

### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- under alla omständigheter upphäva hela det överklagade beslutet,
- i första hand bifalla de yrkanden som anfördes av sökanden i första instans,
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens samtliga rättegångskostnader till följd av detta överklagande,
- i andra hand återförvisa målet till personaldomstolen för en ny prövning.

### Grunder och huvudargument

Överklagandet avser personaldomstolens beslut av den 11 maj 2007 i mål F-2/06, Marcuccio mot kommissionen, varigenom sökandens talan avvisades.

Till stöd för överklagandet anför klaganden följande:

- Personaldomstolen missuppfattade och förvrängde de faktiska omständigheterna och klagandens uppgifter i de skriftliga inlagorna i målet i första instans. I det avseendet framhålls särskilt att den konkreta existensen av det beslut som var i fråga i första instans utan tvivel framgår även av innehållet i kommissionens skrivelse av den 29 juli 2005, vari det angavs en möjlighet att när som helst återuppta prövningen av ett nedlagt ärende. Hänvisningen till denna möjlighet lämnar inte utrymme för något tvivel om att det omtvistade beslutet inte bara hade fattats, utan även att det faktiskt hade genomförts.
- Det utgör felaktig rättstillämpning att en domstol meddelar ett beslut om att det är uppenbart att talan inte kan tas upp till sakprövning – särskilt på grund av ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas, såsom att en rättsakt som går någon emot i en talan om ogiltigförklaring inte existerar – efter ett försök till förlikning, särskilt när det saknas en specifik och exakt motivering i det avseendet.
- Klagandens rätt till försvar åsidosattes på ett sätt som inte går att avhjälpa, eftersom han inte underrättades om den fortsatta handläggningen av målet och därför inte kunde göra någonting för att ytterligare försvara sina påståenden. Klaganden gör i det avseendet gällande att personaldomstolens skrivelse, varigenom han underrättades om förlikningsförsöket, inte åtföljdes av något annat meddelande, varken i skriftlig form eller i någon annan form, rörande den fortsatta handläggningen av målet, och än mindre om resultatet av förlikningsförsöket. Vidare meddelade personaldomstolen det överklagade beslutet mer än sex månader efter förlikningsförsöket. För fullständighetens skull skall det tilläggas att förlikningsförsöket inte omnämns i det överklagade beslutet.

- Slutligen gör klaganden gällande att det överklagade beslutet helt saknar motivering, och att begreppet "beslut som går någon emot" har missuppfattats och tillämpats på ett felaktigt sätt.

### Talan väckt den 23 juli 2007 – Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-279/07)

(2007/C 211/104)

Rättegångsspråk: franska

### Parter

*Sökande:* Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel, och S. Ramet)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Genom denna talan yrkar sökanden ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 2110 slutlig av den 10 maj 2007, genom vilket det förklaras att de bestämmelser i franska Code Monétaire et Financier som förbehåller de tre kreditinstituten Banque Postale, Caisses d'Épargne et de Prévoyance och Crédit Mutuel särskilda rättigheter för tillhandahållande av A-bankboken och den blå bankboken är oförenliga med artikel 86.1 EG, jämförd med artiklarna 43 och 49 EG.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

Den första grunden avser åsidosättande av rätten till försvar och av den kontradiktoriska principen.

För det andra gör sökanden gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att de särskilda rättigheterna utgjorde ett hinder för etableringsfriheten och följaktligen var oförenliga med artikel 43 EG, utan att visa att rättigheterna inte var nödvändiga och proportionerliga i förhållande till de tvingande hänsyn till allmänintresset som motsvarades av syftena avseende tillgång till bostad och till banktjänster.



Sökanden hävdar genom sin tredje grund att kommissionen, vid tillämpningen av det tredje villkoret i artikel 86.2 EG, gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som tillgången till banktjänster utgör endast avser personer som har särskilt svårt att få tillgång till grundläggande banktjänster. Sökanden påstår att kommissionen har överskridit sina kontrollbefogenheter vid definitionen av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och att den i vart fall har antagit en för snäv definition av det uppdrag som avser tillgången till banktjänster. Enligt sökanden gjorde kommissionen även en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av det andra villkoret i artikel 86.2 EG beträffande skyldigheten att tillhandahålla tjänsten genom utövande av statsmakt samt vid tillämpningen av de fjärde och femte villkoren i nämnda artikel. Sökanden hävdar att kommissionen misstog sig vid bedömningen av den verkan som undanröjandet av de särskilda rättigheterna fick för statsfinanserna och att den, vid tillämpningen av proportionalitetsprincipen, gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att det finns andra mindre ingripande medel för etableringsfriheten än att bevilja särskilda rättigheter för att säkerställa en balanserad finansiering av de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som avser tillgång till banktjänster och finansiering av socialt boende.

Med sin fjärde grund gör sökanden gällande att kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att de särskilda rättigheterna i fråga var oförenliga med artikel 49 EG.

Sökandens femte grund avser att det angripna beslutet har en bristfällig motivering.

---

**Överklagande ingett den 24 juli 2007 av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den dom som personaldomstolen meddelade den 22 maj 2007 i mål F-97/06, López Teruel mot harmoniseringsbyrån**

(Mål T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Rättegångsspråk: franska

#### Parter

*Klagande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: I. de Medrano Caballero och E. Maurice)

*Övrig part i målet:* Adelaida López Teruel (Guadalajara, Spanien)

#### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva personaldomstolens dom av den 22 maj 2007 i mål F-97/06, och
- besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt.

#### Grunder och huvudargument

Genom dom av den 22 maj 2007, som det yrkas skall upphävas i förevarande överklagande, ogiltigförklarade personaldomstolen harmoniseringsbyråns beslut av den 6 oktober 2005 innebärande avslag på Adelaida López Teruels ansökan om att en invaliditetskommitté skulle tillsättas.

Till stöd för ansökan om att nämnda dom skall upphävas åberopar harmoniseringsbyrån tre grunder.

Den första grunden avser åsidosättande av bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna om sammankallande av en invaliditetskommitté, eftersom personaldomstolen likställde villkoren för att få invaliditetspension med villkoren för sammankallande av en invaliditetskommitté. Klaganden bestrider även att tillsättningsmyndigheten har en normbunden behörighet vid sammankallandet av en sådan kommitté och gör gällande att det genom personaldomstolens dom följaktligen har gjorts en felaktig tolkning.

Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 90 i tjänsteföreskrifterna vad gäller fastställandet av det omtvistade beslutet, eftersom personaldomstolen ansåg att endast beslutet av den 6 oktober 2005 var en rättsakt som gick den berörde emot och att harmoniseringsbyråns beslut med anledning av det klagomål som gavs in mot förstnämnda beslut behandlades som ett fastställande av nämnda beslut.

Harmoniseringsbyrån gör för det tredje gällande att det är uppenbart att personaldomstolen missuppfattade de faktiska omständigheterna och bevisningen när den bedömde att harmoniseringsbyrån hade lagt utlåtandet från den oberoende läkaren av den 18 oktober 2005 till grund för sitt beslut.

---

**Förstainstansrättens beslut av den 9 juli 2007 – Total/OHMI mot Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)**

(Mål T-326/06) <sup>(1)</sup>

(2007/C 211/106)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

---

<sup>(1)</sup> EGT C 326, 30.12.2006

## EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 11 juli 2007 – B mot kommissionen

(Mål F-7/06) <sup>(1)</sup>

*(Personalmål — Tjänstemän — Lön — Utlandstillägg — Villkor som föreskrivs i artikel 4.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna)*

(2007/C 211/107)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* B (Bryssel, Belgien) (företräd inledningsvis av advokaterna S. Rodrigues och A. Jaume, därefter av advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och D. Martin)

**Saken**

Personalmål – Ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 10 oktober 2005 att avslå sökandens klagomål, samt tillsättningsmyndighetens beslut av den 26 april 2005 att vägra sökanden utlandstillägg

**Domslut**

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

---

<sup>(1)</sup> EUT C 96, 22.4.2006, s. 35.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 12 juli 2007 – Continolo mot kommissionen

(Mål F-143/06) <sup>(1)</sup>

*(Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Överföring av pensionsrättigheter — Uppenbart att talan skall avvisas)*

(2007/C 211/108)

Rättegångsspråk: franska

**Parter**

*Sökande:* Donato Continolo (Duino-Aurisina, Italien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz och R. Albelice)

*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och M. Velardo)

**Saken**

Personalmål – Ogiltigförklaring av kommissionens beslut om beviljande och betalning av sökandens pensionsrättigheter, i den mån perioden den 11 juni 1981–1 mars 1983 under vilken sökanden var tjänstledig av personliga skäl inte har tillgodoräknats fullt ut

**Avgörande**

- 1) *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

---

<sup>(1)</sup> EUT C 20, 27.1.2007, s. 41.